

บทที่ 16

อิสราเอลของพระเจ้า

คำท้าทายที่ผิดจากธรรมดาอย่างมากของเปาโล

ผมขอเริ่มด้วยคำท้าทายเป็นพิเศษกับพวกคุณทุกคน ขอสันติสุขและพระเมตตาจงมีแก่ทุกคนผู้เป็นอิสราเอลของพระเจ้า คำว่า “อิสราเอลของพระเจ้า” ที่ผมใช้นี้อาจฟังดูผิดจากธรรมดาและฟังดูแปลก แต่ที่จริงนี้มาจากคำท้าทายของเปาโลถึงพี่น้องชาวกาลาเทียว่า “สันติสุขและพระเมตตาจงมีแก่ทุกคนที่ดำเนินตามกฎนี้ และแก่อิสราเอลของพระเจ้า” (กาลาเทีย 6:16 ฉบับ ESV)

คุณเห็นว่าคำท้าทายของผมผิดไปจากธรรมดาไหม? คุณอาจจะถามตัวเองว่า “เหตุใดเปาโลจึงเรียกเราว่าอิสราเอลของพระเจ้า? เขาพูดเล่นกับเราหรือว่าเขาเสียสติไปแล้ว? พวกเราเป็นคนจีนแล้วเราจะเป็นอิสราเอลได้อย่างไร?” ผมไม่ได้พูดเล่นแล้วผมก็ไม่ได้เสียสติ ความจริงแล้วพวกคุณหลายคนที่นี่หรืออาจส่วนใหญ่ เป็นอิสราเอลของพระเจ้า! อะไรคือความหมายของ “อิสราเอลของพระเจ้า” ที่ไม่ธรรมดา呢? นี่คือนสิ่งที่ผมตั้งใจจะอธิบายกับคุณในบทนี้ ความสำคัญมากของการเป็นอิสราเอลของพระเจ้านี้อยู่ที่ความเกี่ยวข้องที่แยกจากกันไม่ได้กับความรอดในพระคัมภีร์ใหม่ แต่ความจริงอันสำคัญยิ่งนี้ได้สูญหายไปจากคริสตจักรในปัจจุบันนี้

เมื่อผมเขียนหนังสือเรื่องความเชื่อว่าพระเจ้านี้มีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์เสร็จประมาณสิบเดือนที่แล้ว ผมคิดว่างานของผมเสร็จแล้ว ผมจะได้เกษียณอย่างมีความสุขและจะได้หายหน้าไปเสียที เมื่อเฮเลนกับผมกลับมาเอเชียสองสามเดือนที่แล้ว ผมอยากที่จะมอบความรับผิดชอบของผมทั้งหมดให้กับผู้ร่วมงานคนใหม่ ต่อมาไม่นานกลุ่มผู้ดูแลภูมิภาคก็เลือกคนหนึ่งในพวกเขาให้เป็นผู้ดูแลทั่วไปเข้ามารับหน้าที่แทนผม พวกเขาได้เลือกอาจารย์คาลวิน¹ ผมจึงดีใจมากที่ได้มอบงานทุกอย่างให้เขาและเกษียณเสียที!

¹ Pastor Calvin Chan

ที่จริงเราควรจะออกจากฮ่องกงเมื่อเดือนที่แล้วและกลับไปแคนาดาก่อนวันอีสเตอร์ เรื่องที่จะเปลี่ยนวันเดินทางกลับนั้นทำได้ยากเพราะเราใช้ตั๋วสะสมไมล์ฟรี แม้ว่าเราควรจะไปแคนาดาเมื่อเดือนที่แล้ว แต่ทีมผู้ดูแลภูมิภาคพูดกับผมว่า “อาจารย์จะอยู่ฮ่องกงต่อเพื่อร่วมค่ายอีสเตอร์กับเรา ได้ไหม?” ผมคิดในใจว่า “นี่ผมเกษียณแล้ว คุณไม่ต้องการผมหรอก ผมก็กลับบ้านได้แล้ว” แต่ขณะที่ผมรอคอยของผู้เป็นเจ้าของ พระองค์ก็ทรงเปลี่ยนแผนทั้งหมด เราก็เลยได้อยู่ค่ายอีสเตอร์นี้ พระองค์ได้ทรงสำแดงกับผมว่างานของผมนั้นยังไม่เสร็จ เพราะยังมีความจริงที่ต้องอธิบายอีกมาก แล้วผมจะเกษียณเมื่อไร?

เพียงแค่สองสามอาทิตย์ก่อนหน้านี้เอง องค์ผู้เป็นเจ้าของได้สำแดงให้ผมเห็นถึงความสำคัญในเรื่องของหลักคำสอนทั้งหมด และนี่คือสิ่งที่ผมหวังว่าจะได้อธิบายกับคุณในบทนี้โดยพระคุณของพระเจ้า

ประสบการณ์ล่าสุดกับองค์ผู้เป็นเจ้าของ

ก่อนจะถึงเรื่องนั้น ผมขอเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ผมได้รับใช้พระองค์มาตลอดชีวิตคริสเตียนของผม เหตุผลที่ผมอยู่ในงานนี้ก็เพราะพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ได้ทรงสำแดงพระองค์เองกับผม ไม่เช่นนั้นผมคงไม่ได้อยู่ในงานรับใช้นี้

ปกติแล้วผมจะแบ่งปันแต่ประสบการณ์ที่ผ่านมาไม่นาน เพราะไม่จำเป็นต้องย้อนประสบการณ์กลับไปหลายปี ผมอยากจะแบ่งปันประสบการณ์ล่าสุดกับพวกคุณ

ในวันวาเลนไทน์เมื่อสองเดือนที่ผ่านมา ผมตื่นขึ้นมาและพระคำของพระเจ้าจากข้อพระคัมภีร์ก็มาถึงผม ผมไม่ได้คิดถึงข้อนี้มานานแล้ว ส่วนสุดท้ายของข้อนี้เด่นออกมาและกล่าวถึงพระยาห์เวห์พระบิดาของเราว่า “พระองค์จะทรงพิชิตยิวในตัวเจ้า ด้วยเสียงร้องตะโกนอย่างชื่นชมยินดี”²

พระยาห์เวห์ทรงร้องตะโกนอย่างชื่นชมยินดีหรือ? คุณร้องตะโกนอย่างชื่นชมยินดีครั้งสุดท้ายเมื่อไร? ชีวิตของคนส่วนใหญ่ไม่เคยร้องตะโกนอย่างชื่นชมยินดีเลย จะมีก็เมื่อพวกเขากำลังดูการแข่งขันฟุตบอลและคนทำประตูได้ คุณได้ยินคนร้องตะโกนอย่างชื่นชมยินดีในคริสตจักรเมื่อไหร่หรือ? ก็คริสตจักรไม่ใช่สถานที่ที่คุณจะร้องตะโกนเสียงดังหรือ?

แต่ข้อนี้กล่าวว่า พระยาห์เวห์ “จะทรงพิชิตยิวในตัวเจ้า (คืออิสราเอล ประชากรของพระองค์ที่ทรงเลือกสรรไว้)” นี่มาจากหนังสือชื่อเศฟันยาห์ที่รู้จักกันน้อยในพระคัมภีร์เดิม ส่วนสุดท้ายของ

² เศฟันยาห์ 3:17 “พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าสถิตกับเจ้า พระองค์ทรงฤทธิ์อำนาจที่จะช่วยเจ้า พระองค์จะทรงพิชิตยิวในตัวเจ้า จะทรงปลอบเจ้าด้วยความรักของพระองค์ และจะทรงร้องเพลงเพราะชื่นชมยินดีในตัวเจ้า” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

ข้อเศฟันยาห์ 3:17 แผลแตกต่างกันในฉบับต่าง ๆ ฉบับ NASB แปลว่า “พระองค์จะทรงเปรมปรีดีเพราะเจ้าด้วยความยินดี พระองค์จะทรงสงบในความรักของพระองค์ พระองค์จะทรงเริงรำเพราะเจ้าด้วยการร้องยินดีเสียงดัง” ข้างเป็นข้อที่เยี่ยมยอดจริงๆ! พระเจ้าทรงมีความชื่นชมยินดีในตัวเราอย่างมาก เราผู้ที่เป็นประชากรของพระองค์จนพระองค์ทรงร้องยินดีเสียงดัง นี่เป็นภาพที่น่าอัศจรรย์ของพระเจ้า

วันวาเลนไทน์ยังเป็นวันเกิดของภรรยาผมอีกด้วย นั่นหมายความว่าไม่มีใครจะลืมวันเกิดของเธอได้เลย! บางครั้งสามีอาจลืมวันเกิดของภรรยาของตัวเอง แต่เป็นไปได้ยากมากที่ผมจะลืมวันเกิดของเฮเลน! และวันวาเลนไทน์นี้เอง ไม่กี่ชั่วโมงหลังจากที่พระเจ้าได้ให้ข้อนี้กับผม เราก็ได้รับบัตรอวยพรอีเลคทรอนิกส์ มันน่าสนใจที่ยังมีบางคนส่งบัตรอวยพรวันวาเลนไทน์ให้ผม ผมเชื่อว่านั่นเป็นการแสดงความรักของพวกเขาในองค์ผู้เป็นเจ้าของ

ก่อนจะได้รับบัตรอวยพรอีเลคทรอนิกส์ ผมได้พูดกับเฮเลนหลังจากตื่นนอนว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของทรงให้ข้อนี้กับผม ผมคิดว่าเป็นข้อสำหรับคุณ” หลังจากนั้นไม่กี่ชั่วโมงก็ได้รับบัตรอวยพรอีเลคทรอนิกส์ และคุณรู้ไหมว่ามีอะไรอยู่ในบัตรอวยพรนั้น? คุณก็ลองเดาดูสิ ไข้แล้ว เศฟันยาห์ 3:17 นั่นเอง! วันนั้นผมได้รับบัตรอวยพรสองสามใบ แต่มีใบหนึ่งที่เด่นคือใบที่มีข้อนี้ ผมคิดในใจว่าผมนึกไม่ออกเลยว่าเคยได้รับบัตรอวยพรที่มีข้อเศฟันยาห์ 3:17 มาก่อน นี่เป็นเรื่องบังเอิญไปไหมที่ผมได้รับข้อนี้จากพระเจ้าในตอนเช้า แล้วจากนั้นก็ได้รับบัตรอวยพรข้อเดียวกันในอีกไม่กี่ชั่วโมงต่อมา?

สองสามวันถัดมา ผมก็มีประชุมกับผู้ดูแลภูมิภาคต่าง ๆ และผมแบ่งปันประสบการณ์นี้กับพวกเขา เราประชุมกันนานในเย็นวันนั้นเพราะมีหลายสิ่งมากที่ต้องหารือเกี่ยวกับงานของพระเจ้า

เมื่อผมกลับบ้าน ผมก็พักผ่อนบนเก้าอี้เอนหลัง แล้วผมก็ตัดสินใจลุกขึ้นยืน แต่ทันทีที่ผมลุกขึ้น ผมรู้สึกเหมือนมีมีดแทงเข้าที่หลังช่วงล่างของผม เป็นความเจ็บปวดที่น่ากลัวจริงๆ! ความปวดร้าวที่มแทงเข้าในกระดูกสันหลังของผม แล้วผมก็ทรุดฮวบลงบนเก้าอี้ นั้น ในไม่กี่นาทีต่อมาผมพยายามจะลุกขึ้นอีกครั้ง แต่ความเจ็บปวดยิ่งแย่งลง หลังจากทรุดฮวบลงอีกครั้ง ผมก็พยายามยันพนักเก้าอี้ไว้ ผมนึกอยู่ว่าผมจะขยับตัวได้หรือไม่ ผมพยายามจะหันไปทางขวา แต่ความเจ็บปวดร้าวร้าวอย่างท่วมท้นนั้นคอยทิ่มแทงผม ผมพยายามจะหันตัวไปทางซ้ายแต่ก็ทำไม่ได้ ผมจึงนอนลงตรงนั้นสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้น

เฮเลนเฝ้าดูด้วยความทุกข์ใจอย่างมาก ผมเห็นความเป็นห่วงและความกังวลของเธอ เพราะนี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่เกิดเรื่องแบบนี้ มันเกิดขึ้นมาก่อนระหว่างการอบรมเต็มเวลารุ่นที่ห้า เมื่อสิบเก้าปีที่แล้ว ผู้ที่จบการอบรมรุ่นที่ห้าคงจำได้ว่า ผมไม่สามารถจะขยับตัวได้อยู่สองหรือสามเดือนและต้อง

พักการอบรมในช่วงเวลานั้น ดังนั้นผมจึงนอนอยู่ตรงนั้นนึกสงสัยว่า “จะเป็นแบบนี้ไปอีกสองสามเดือนเหมือนคราวก่อนไหม?”

สถานการณ์เป็นอยู่อย่างนั้นเกือบชั่วโมงผมจึงบอกเฮเลนว่า “ทำไมคุณไม่อธิษฐานเผื่อและมอบเรื่องทั้งหมดไว้กับพระเจ้าล่ะ?” เธอจึงพยายามที่จะอธิษฐาน แต่หลังจากไม่กี่ประโยคเธอก็สะดุ้ง สะอื้นและไม่สามารถอธิษฐานต่อไปได้ ขณะที่ผมนอนอยู่ตรงนั้นผมก็พูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอทรงดูสภาพของเฮเลนด้วยเถิด เธอทุกข์ใจอย่างที่สุด”

ตัวผมเองมีสันติสุขมาก ตลอดชีวิตของผม ผมมักจะถือว่าตัวเองเป็นทหารของพระคริสต์มาโดยตลอด เมื่อเป็นทหาร คุณก็คาดคิดเอาไว้แล้วว่าบาดเจ็บในสนามรบ เรากำลังต่อสู้กับศัตรูที่แข็งแกร่ง ดังที่อัครทูตเปาโลกล่าวไว้ในเอเฟซัสบทที่ 6 ว่า เราไม่ได้กำลังต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับเทพผู้ครองและเหล่าวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ ศัตรูของเรามีอาวุธที่มีสมรรถภาพสูง มันเหมือนกับว่าผมถูกกระสุนจริงเข้าที่กลางหลังของผม แต่ผมยอมรับความจริงที่ว่าในการต่อสู้ นั้นถ้าคุณไม่ถูกฆ่าตาย คุณก็จะบาดเจ็บสาหัส นี่เป็นเรื่องปกติมากในชีวิตของทหาร

เฮเลนกำลังทุกข์และสับสนอย่างมากและเธอก็พูดอย่างนั้นในคำอธิษฐานของเธอ แต่องค์ผู้เป็นเจ้าได้ให้ข้อเศฟันยาห์ 3:17 กับผมไม่ใช่หรือ? “พระองค์ทรงรักเจ้า และพระองค์จะทรงพิติยินดีในตัวเจ้า ด้วยเสียงร้องตะโกนอย่างชื่นชมยินดี!” แต่ผมก็นอนขยับตัวไม่ได้ “ทรงรักเจ้า ด้วยเสียงร้องตะโกนอย่างชื่นชมยินดี” นี่คืออะไร? ผมกำลังคิดอยู่ว่า “ถ้านี่คือความรัก พระองค์ก็เก็บเอาไว้เถอะ ผมสามารถจะจัดการชีวิตได้ดีกว่า โดยไม่ต้องมีความรักของพระองค์”

เมื่อเฮเลนทนต่อไปไม่ไหวอีกแล้ว ผมจึงร้องทูลต่อพระยาห์เวห์ องค์ผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราว่า “พระองค์เจ้าข้า นี่มันเรื่องอะไรกัน?” และพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ก็เคลื่อนไหวอยู่ในผมด้วยฤทธิ์อำนาจและผมรู้สึกได้ข้างใน ในพระคัมภีร์ใหม่นั้น พระวิญญาณของพระยาห์เวห์มักถูกเรียกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีการเคลื่อนไหวอย่างมีฤทธิ์และพระองค์ตรัสกับผมว่า “จงขอการรักษามา เราจะให้กับเจ้า” พระองค์ต้องตรัสอย่างนี้เพราะทรงมีเหตุผลเฉพาะ มันเป็นกฎที่ผมจะไม่ใช่ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของตัวเอง เพื่อคนอื่นก็ใช่ แต่สำหรับตัวผมเองแล้วจะไม่ เราไม่ต้องการให้ตัวเองได้รับประโยชน์โดยการใช่ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่เราได้รับมอบหมาย ดังนั้นพระองค์จึงต้องออกคำสั่งเฉพาะว่า “จงขอการรักษามา เราจะให้กับเจ้า”

เมื่อเฮเลนทนไม่ไหวอีกต่อไป ผมจึงพูดเจียบ ๆ ว่า “พระบิดาพระยาห์เวห์ ขอทรงโปรดประทานการรักษาแก่ข้าพระองค์ ตามชอบพระทัยของพระองค์” มันเป็นคำอธิษฐานสั้น ๆ จากนั้นผมก็ลุกขึ้นยืน เฮเลนมองผมอย่างแปลกใจ “แล้วคุณเดินได้ไหม?” จากนั้นเธอก็มองผมเดินไปรอบห้อง

โดยไม่เจ็บปวดเลย ความเจ็บปวดที่ทิ่มแทงอยู่นั้นได้หายเป็นปลิดทิ้ง มันเป็นช่วงเช้าตรู่ของวันที่ 20 กุมภาพันธ์ เกือบสองเดือนผ่านมาและก็ไม่เคยเจ็บปวดอีกเลย

เราจะอธิษฐานในพระนามของพระเยซูเมื่อไร? – ลักษณะแนวตั้ง

ผมอยากจะใช้บทเรียนจากประสบการณ์นี้เพื่อประโยชน์ของคุณ สิ่งแรกคุณจะสังเกตเห็นว่าเมื่อผมพูดกับพระยาห์เวห์ ผมไม่ได้อธิษฐานในพระนามของพระเยซู ทำไมจึงเป็นอย่างนั้น? แล้วมันผิดไหมที่จะใช้ “ในพระนามของพระเยซู”? มันก็ไม่ผิด แต่คุณจะต้องรู้ว่าเมื่อไรจึงจะใช้ และเมื่อไรจึงจะไม่ใช้ ไม่เช่นนั้นคุณจะใช้มันอย่างผิดๆ แล้วคุณจะใช้พระนามของพระเยซูเมื่อไร? คริสเตียนทุกคนในทุกคริสตจักรจะอธิษฐานในพระนามของพระเยซูแต่ก็มักจะไม่ว่ามันหมายความว่าอย่างไร เมื่อเร็ว ๆ นี้ผมถามผู้ร่วมงานคนหนึ่งว่ามันหมายความว่าอย่างไร แต่เขาไม่สามารถบอกผมได้

ในกรณีเฉพาะนี้ ทำไมผมจึงพูดกับพระยาห์เวห์ได้โดยตรง? ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะพระองค์ทรงเป็นพระบิดาของผม! เมื่อพูดกับคุณพ่อของผมในโลก ผมก็ไม่จำเป็นต้องพูดกับท่านว่า “ผมมาหาคุณพ่อในนามของพี่ชาย” ผมหมายถึงว่าคุณพ่อของคุณก็เป็นคุณพ่อของคุณ หรือว่าท่านไม่ใช่คุณพ่อของคุณ? กรณีของผมนั้น ผมเป็นลูกคนเดียวผมจึงพูดไม่ได้ด้วยซ้ำว่า “พ่อครับ ผมมาหาพ่อในนามของพี่ชาย” ผมก็ไม่มีพี่สาว ผมจึงพูดไม่ได้เช่นกันว่า “มาในนามของพี่สาวของผม”

แล้วเมื่อใดจึงเหมาะสมที่จะใช้ “ในพระนามของพระเยซู”? ในความสัมพันธ์แนวตั้งของเรากับพระเจ้า มีสองสถานการณ์ที่เราสามารถใช้ “ในพระนามของพระเยซู” สถานการณ์แรกคือเมื่อคุณยังไม่รู้จักพระเจ้า เมื่อไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า มันก็เห็นชัดว่าคุณไม่สามารถมาหาพระเจ้าแล้วพูดว่า “พระบิดา” ได้ พระองค์ไม่ใช่พระบิดาของคุณก็เพราะคุณไม่มีความสัมพันธ์กับพระองค์ แต่พระยาห์เวห์ทรงทำให้เราจะมาหาพระองค์และมาเป็นบุตรของพระองค์ ข้อความจาก 2 โครินธ์ 5:19³ เป็นต้นไปกล่าวว่า พระเจ้าพระยาห์เวห์ผู้สถิตอยู่ในพระคริสต์ ทรงทำให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์เอง พระยาห์เวห์ทรงช่วยคุณให้รอดทางพระคริสต์ ในกระบวนการช่วยให้รอดของพระองค์ไม่ใช่แค่การยกโทษบาปของคุณ นั่นเป็นเพียงขั้นแรกเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวกับการทำให้คุณมาเป็นบุตรชายหรือบุตรหญิงของพระองค์ด้วย

เมื่อคุณมาหาพระเจ้าเป็นครั้งแรก สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ คุณกลับใจจากความบาปของคุณและอ้อพระเจ้าเพื่อการยกโทษ และในพระนามของพระเยซูคุณจึงมาหาพระเจ้า แล้วพระเจ้า

³ 2 โครินธ์ 5:19 “คือพระเจ้าผู้สถิตในองค์พระคริสต์ทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์เอง มิได้ทรงถือโทษในการละเมิดของเขา และทรงมอบพระวาระแห่งการคืนดีกันนั้นไว้กับเรา” (ฉบับไทยคิงเจมส์)

จะทรงให้อภัยคุณ เพราะในพระคริสตนั้นพระเจ้าทรงให้คุณกลับคืนดีกับพระองค์เอง เมื่อคุณกำลังอธิษฐานในคำอธิษฐานเพื่อกลับใจและถวายตัวคุณกับพระยาห์เวห์ นั่นแหละที่คุณจะพูดกับพระองค์ว่า “ข้าพระองค์มาหาพระองค์ในพระนามของพระเยซู ข้าพระองค์เป็นคนบาปมาตลอดชีวิต และข้าพระองค์จึงไม่มีสิทธิที่จะเข้ามาอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ แต่พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมลูกแกะเมฆโปดกของพระเจ้า ซึ่งเป็นลูกแกะเมฆโปดกของพระองค์ คือพระเยซู พระองค์ทรงเป็นลูกแกะเมฆโปดกผู้ทรงรับความผิดบาปของโลก และเวลานี้ข้าพระองค์มาหาพระองค์ในพระนามของพระเยซู”

พระเจ้าทรงยอมรับคุณโดยพระนามของพระเยซู เป็นผลให้คุณอยู่ในพระคริสต์และมาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระองค์ ผมได้อธิบายเรื่องนี้อย่างละเอียดในหนังสือของผมชื่อ “การมาเป็นคนใหม่”⁴ คำสอนทั้งหมดนี้ถูกต้องอย่างแน่นอน แต่ยังมีอย่างอื่นที่สำคัญมากที่ผมจะอธิบายต่อไป

มีสถานการณ์ที่สองในความสัมพันธ์แนวตั้งของเรากับพระเจ้า ที่เราใช้ “ในพระนามพระเยซู” หลังจากที่เรามาเป็นบุตรของพระเจ้าแล้ว เราจะยังต้องการพระเยซูอยู่ไหม? เรายังต้องการพระองค์แน่นอน เมื่อเป็นผู้เชื่อ เรามักจะผิดพลาดล้มเหลวใช่ไหม? 1 ยอห์น 1:8 กล่าวว่า “ถ้าเรากล่าวว่าไม่มีบาป เราก็กำลังหลอกตัวเองและความจริงไม่ได้อยู่ในเรา” ข้อ 10 กล่าวเพิ่มว่า “ถ้าเรากล่าวว่าเราไม่ได้ทำบาป เราทำให้พระองค์เป็นผู้มุสา และพระคำของพระองค์ไม่ได้อยู่ในเรา” (ฉบับ NASB)

เราทำบาปบ่อยกว่าที่เราจะใส่ใจคิด แต่เมื่อเราสำนึกบาปเราควรทำอะไร? ในข้อ 9 กล่าวว่า “ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมที่จะทรงอภัยบาปของเรา และชำระเราจากความอธรรมทั้งสิ้น” ทำไมหรือ? นั่นก็เพราะเรามี “ผู้ช่วยทูลขอพระบิดา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเที่ยงธรรม”⁵ หลังจากที่คุณทำบาป คุณก็ตระหนักว่ามันยากที่จะกลับมาอยู่ต่อพระพักตร์ของพระเจ้า แต่ก็มีหนทางซึ่งเป็นหนทางเดียวเท่านั้นที่จะกลับมาหาพระบิดา โดยทางพระเยซูคริสต์ที่คุณจะกลับมาหาพระบิดาโดยพูดว่า “ข้าพระองค์เสียใจกับความผิดบาปของข้าพระองค์ ข้าพระองค์กลับมาหาพระองค์ในพระนามของพระเยซู”

เมื่อคุณพูดว่า “ในพระนามของพระเยซู” คุณก็ต้องเข้าใจด้วยว่าคุณหมายถึงอะไร ถ้าคุณเอาแต่พูดว่า “ในพระนามพระเยซู” และ “ในพระนามพระเยซู” อยู่เรื่อยๆ มันจะไม่มี ความหมายอะไรเมื่อเร็ว ๆ นี้ในประเทศมาเลเซีย ผมขอให้คนหนึ่งอธิษฐาน และเขาก็จบคำอธิษฐานในพระนามของพระเยซูตามปกติ ผมถามผู้ร่วมงานคนนั้นว่า “ช่วยบอกได้ไหมว่า ทำไมคุณจึงลงท้ายคำอธิษฐานในพระนามของพระเยซู?” แล้วคุณรู้อะไรไหม? เขาตอบผมไม่ได้แม้ว่าเขาจะเป็นผู้นำของคริสตจักร

⁴ “Becoming a New Person”

⁵ 1 ยอห์น 2:1 “ลูกของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลายเพื่อท่านจะได้ไม่ทำบาป และถ้าใครทำบาป เราก็มีผู้ช่วยทูลขอพระบิดาเพื่อเรา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเที่ยงธรรมนั้น”

เขานั่งนิ่งไปเลยตรงนั้น คุณเป็นอย่างนั้นด้วยไหม? ถ้ามีใครที่อาจไม่ใช่ผู้เชื่อมาถามคุณว่าทำไมคุณจึงอธิษฐานในพระนามของพระเยซู คุณจะให้คำตอบเขาได้ไหม? ถ้าคุณไปเยี่ยมคริสตจักรของคริสเตียนที่ไหนก็ได้ในโลก คุณจะเห็นว่าทุกคนจะจบคำอธิษฐานของเขาในพระนามของพระเยซู มันเป็นคำพูดตามพิธีกรรมที่ไม่มีความหมาย

ในความสัมพันธ์แนวตั้งของเรากับพระยาห์เวห์ ผมได้เอ่ยถึงสองสถานการณ์หลักที่คุณสามารถใช้และควรใช้ในพระนามของพระเยซู แต่ในเวลาอื่นๆ เมื่อคุณกำลังเดินกับพระเจ้า คุณไม่จำเป็นต้องพูดในพระนามของพระเยซูอยู่ตลอด การทำเช่นนั้นไม่มีประโยชน์อะไรในเมื่อคุณเป็นบุตรที่รักของพระเจ้าอยู่แล้ว เป็นผู้ที่พระยาห์เวห์พระเจ้าพระบิดาของคุณทรงชื่นชมยินดีด้วย คุณไม่ต้องพูดอยู่เรื่อยๆว่า “ข้าพระองค์ เข้ามาหาพระองค์ในนามของอีกคนหนึ่ง” ในคำอธิษฐานตามแบบพระเยซูนั้นพระเยซูทรงสอนให้เราอธิษฐานว่า “พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลายผู้สถิตในสวรรค์” โดยไม่ได้บอกให้เราจบคำอธิษฐานในพระนามของพระเยซู พระเยซูทรงต้องการให้คุณพูดกับพระบิดาของคุณได้โดยตรง

เราจะอธิษฐานในพระนามของพระเยซูเมื่อไร? – ลักษณะแนวราบ

แต่ความสัมพันธ์ของมนุษย์ในระดับแนวราบ และนี่อาจเป็นสิ่งใหม่กับพวกคุณส่วนมาก ซึ่งเราจะมักทำในพระนามของพระเยซูเสมอ นั่นเป็นเพราะพระเยซูทรงเป็นศิระของคริสตจักร และเป็นกษัตริย์ของอิสราเอล ทุกคนในคริสตจักรคือพระกายของพระคริสต์ และทุกคนในราชอาณาจักรนี้จะทำสิ่งต่างๆในฤทธิ์อำนาจของพระเยซู นั่นเป็นเพราะว่าฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นจากพระเจ้าพระยาห์เวห์ได้มอบแก่พระเยซูเพื่อพระประสงค์เรื่องความรอดสำเร็จโดยการประกาศข่าวประเสริฐ ดังนั้นถ้าเราจะต้องทำสิ่งต่างๆในฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์ในแนวราบ เราจะต้องทำผ่านพระเยซูเสมอ

นี่ไม่ใช่เรื่องของทฤษฎีแต่เป็นเรื่องของการปฏิบัติ คุณอาจใช้หรือไม่ใช้พระนามของพระเยซูก็ได้ นั่นขึ้นอยู่กับว่าคุณเป็นใคร คุณอาจใช้พระนามของพระเยซูถ้าเมื่อทั้งชีวิตของคุณได้ดำเนินชีวิตในพระนามของพระเยซู “ในพระนามของพระเยซู” ไม่ใช่คำพูดที่เราจะพูดไปเรื่อยแต่เป็นวิถีทางการดำเนินชีวิตตามนั้นจริงๆ ผมดำเนินชีวิตของผมในพระนามของพระเยซูทุกวัน ผมดำเนินภายใต้พระยาห์เวห์และถัดจากพระยาห์เวห์ก็คือพระเยซู เปาโลกล่าวว่าผู้เป็นศิระของภรรยาก็คือสามี ผู้

เป็นศิระของสามีก็คือพระคริสต์ และผู้เป็นศิระของพระคริสต์ก็คือพระยาห์เวห์พระเจ้า (1 โครินธ์ 11:3)⁶ คุณจะเห็นลำดับได้ในข้อนี้

ในระดับแนวราบที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของมนุษย์และการงานของโลกนั้น ฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์มาถึงผมทางพระเยซู ผมต้องดำเนินชีวิตของผมในพระนามของพระเยซู นั่นก็คือภายใต้สิทธิอำนาจของพระยาห์เวห์ตามที่ประทานกับผมทางพระคริสต์ สิทธิอำนาจของพระยาห์เวห์จะต้องมาทางพระคริสต์ ไม่เช่นนั้นผมก็จะอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจที่ผิด ด้วยเหตุที่ผมดำเนินชีวิตในพระนามของพระเยซู ผมจึงมีสิทธิที่จะพูดว่า “ในพระนามของพระเยซู” เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ต้องใช้ “ในพระนามพระเยซู” เป็นวิธีการดำเนินชีวิตที่ดำเนินชีวิตภายใต้สิทธิอำนาจของพระเจ้า ซึ่งคนส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าใจหลักการพื้นฐานนั้นเลย

กิจการบทที่ 19 บอกเราว่า ชาวเอเฟซัสได้เห็นการอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ที่ทำโดยเปาโลและอัครทูตคนอื่น ๆ ที่กำลังขับผีนี้ผีนอกในพระนามของพระเยซู บางคนโดยเฉพาะบุตรชายทั้งเจ็ดของเส-วาก็พยายามทำการขับผีเหมือนกันทุกอย่างโดยร้องออกพระนามของพระเยซู แต่มีผีตนหนึ่งพูดกับบุตรชายทั้งเจ็ดของเส-วาว่า “พระเยซูนั่นข้ารู้จัก และเปาโลนั่นข้าก็รู้จัก แต่พวกเจ้าเป็นใคร?” แล้วผีนั้นก็กระโดดใส่พวกเขาและทำร้ายพวกเขาอย่างน่ากลัว พวกเขาไม่ได้ดำเนินชีวิตในพระนามของพระเยซู ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีสิทธิอำนาจที่จะใช้พระนามนั้น

เมื่อคุณอธิษฐานในพระนามของพระเยซู คุณมีสิทธิที่จะใช้พระนามนั้นไหม? คุณกำลังดำเนินชีวิตในพระนามของพระเยซูอยู่ไหม? ผมหวังว่าคุณคงไม่ใช้เวลาทั้งชีวิตอยู่กับการกลับใจจากบาป ผมยืนยันกับคุณว่าพระเจ้าไม่ทรงเห็นชอบกับคริสเตียนที่ดำเนินชีวิตอย่างพ่ายแพ้อยู่เสมอ พระองค์ได้ประทานหนทางการดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะให้กับเราแล้ว ดังนั้นแม้เราอาจล้มเหลวบ้างเป็นบางครั้ง แต่เราก็ไม่มีข้อแก้ตัวที่จะล้มเหลวอยู่เรื่อยไป

การขับผีออกในพระนามของพระเยซู-เรื่องจากชีวิตจริง

ผมขอยกตัวอย่างในชีวิตจริงที่ผมใช้คำว่า “ในพระนามของพระเยซู” ในระดับแนวราบอย่างไร การถูกผีเข้าไม่ใช่เรื่องปกติของสมัยนี้ แต่เมื่อไม่กี่ปีก่อนในประเทศแคนาดา ผมได้รับโทรศัพท์จากพี่

⁶ 1 โครินธ์ 11:3 “แต่ข้าพเจ้าต้องการให้พวกท่านเข้าใจว่า พระคริสต์ทรงเป็นศิระของชายทุกคน และชายเป็นศิระของหญิง และพระเจ้าเป็นพระเศียรของพระคริสต์”

น้องคริสตจักรอื่นว่า “เรามีผู้หญิงที่ถูกผีเข้า และไม่มีใครขับมันออกได้แม้แต่ผู้ทำงานของคริสตจักร คุณมาช่วยได้ไหม?” ผมตอบว่า “ฉันช่วยพาเธอไปที่บ้านนี้ และผมจะไปหาคุณที่นั่น”

ผมพูดถึงบ้านหลังนั้นกับพวกเขา ก็เพราะอยู่ใกล้กับเมืองมอนทรีออล พวกเขาจะได้ไม่ต้องเดินทางไกลมาก ผมไปที่นั่นพร้อมกับเฮเลนแล้วก็เห็นหญิงคนนี้อยู่ในบ้านนั้น เธอนั่งอยู่บนโซฟาตรงกลางระหว่างสามีกับลูกสาววัยรุ่นของเธอ

สิ่งแรกที่ผมทำก็คือดูว่าเป็นผีชนิดไหนที่เข้าสิงเธอ จากนั้นการต่อสู้ที่ยาวนานก็เกิดขึ้น ขอเล่าย่อ ๆ ว่าการต่อสู้ดำเนินไปราว ๆ ชั่วโมงกว่า แล้วผมก็เริ่มเห็นว่าผีที่เข้าสิงเธอเป็นผีระดับสูง พวกคุณส่วนใหญ่อาจไม่คุ้นเคยกับโลกของวิญญาณที่มีหลายระดับ อย่างที่ผมบอกไปแล้วว่าเรากำลังต่อสู้กับเหล่าวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ (เอเฟซัสบทที่ 6)

หลังจากการต่อสู้อยู่นานพอควร ในที่สุดผีก็เห็นว่าการต่อสู้ไม่ได้ผลและมันกำลังจะพ่ายแพ้ จุดนั้นเองหญิงนั้นก็ยืนขึ้นแล้วทรุดตัวลงแทบเท้าผม และพยายามกอดเท้าผมขณะที่ผมนั่งอยู่ตรงนั้น ผมพูดกับเธอว่า “ลุกขึ้นกลับไปเก้าอี้ของคุณเถอะ”

เราต่อสู้กันอีกสักพักหนึ่ง แล้วผมก็สั่งผีในพระนามของพระเยซูให้ออกจากเธอเสีย

ผีก็ตอบแบบที่พวกเราฟังดูแล้วแปลก ๆ ว่า “ฉันขอร้องสักอย่าง” ผมจึงพูดว่า “ว่ามา” ผีพูดว่า “ฉันขออนุญาตออกทางประตูหน้า” ผมหยุดคิดถึงคำขอที่แปลกนี้อยู่ครู่หนึ่ง นี่หมายความว่าอะไร หรือ? แล้วผมก็รู้ว่านี่เป็นผีระดับสูงและมันกำลังขอความนับถือสักชนิดหนึ่ง ผีมันคงกำลังคิดว่า “ถ้าจะขับมันออก ก็อย่าโยนมันออกทางหน้าต่าง อย่างน้อยก็ขอให้มันออกทางประตูหน้า” ดูแล้วน่าขบขันใช่ไหม? เมื่อมีการพ่ายแพ้ของทหาร ผู้บัญชาการของศัตรูจะยอมแพ้และมอบดาบหรือปืนพกให้คุณ แต่เขาก็ขอการคารวะสักชนิดหนึ่ง คือเขาจะวันทยหัตถ์คุณและคุณก็วันทยหัตถ์เขา แต่ถึงอย่างนั้นคุณก็เป็นศัตรูคู่อาฆาตที่ต่อสู้กันจนตายไปข้างหนึ่ง มันน่าสนใจมาก

ผมพูดกับเจ้าของบ้านว่า “ช่วยเปิดประตูหน้าบ้านให้ด้วย” เมื่อเขาเปิดประตู ผีก็ออกไปและหญิงที่ถูกผีเข้าก็กลับมาเป็นปกติเลยทีเดียว คุณต้องอยู่ที่นั่นจึงจะเห็นความแปลกประหลาดนี้

ผมขับผีออกโดยวิธีใดหรือ? ในพระนามของพระเยซู ในระดับแนวราบของการสู้รบนี้ พระเยซูทรงเป็นผู้บัญชาการและเราทำการภายใต้สิทธิอำนาจของพระองค์ นายร้อยชาวโรมันเข้าใจสิ่งนี้ได้ดี (มัทธิวบทที่ 8 และลูกาบทที่ 7) เขาเข้าใจหลักการดังนี้ “เมื่อเขาสั่งคนของเขา พวกเขา ก็เชื่อฟังเขาในโลกฝ่ายวิญญาณนั้นเมื่อคุณออกคำสั่ง มันก็จะเป็นเช่นนั้นทันที” ดังนั้นเขาจึงขอให้พระเยซูทรงเมตตาคนรับใช้ของเขา พระเยซูจึงตรัสสั่งและคนรับใช้ของเขาก็หายโรค

พวกเราที่ติดตามพระเยซู เรากระทำการในพระนามของพระองค์ เพราะเราดำเนินชีวิตในพระนามของพระองค์ มันไม่สำคัญว่าผีจะมีระดับสูงแค่ไหน เรายังคงขับมันออกในพระนามของพระเยซู ผู้ทำงานของคริสตจักรนี้ไม่สามารถขับผีออกได้ พวกเขาจึงได้ส่งหญิงคนนั้นมาให้ผม ผมไม่อยากจะวิพากษ์วิจารณ์ แต่ก็เห็นชัดว่าถ้าพวกเขาขับผีออกได้ พวกเขาก็คงจะไม่ส่งเธอมาให้ผม อันที่จริงผมไม่เคยเห็นหญิงคนนี้หรือสามีหรือลูกสาวของเธอมาก่อน ผมไม่รู้จักพวกเขาเลย และหลังจากนั้นไม่นานหญิงคนนี้ก็ขอรับบัพติศมา เช่นเดียวกับสามีและลูกสาวของเธอ ทั้งครอบครัวรับบัพติศมา ทั้งเฮเลนและผมก็อยู่ในพิธีบัพติศมาด้วย

คำท้าทายของเปาโลถึง “อิสราเอลของพระเจ้า”

ก่อนจะไปต่อ ผมอยากจะพูดอย่างนี้ว่า อัยยอัมรับคำสอนใดที่ผม อีริค ซาง ให้กับคุณเพียงเพราะผมบอกว่ามันเป็นความจริง เมื่อเปาโลกับสิลาสสั่งสอนชาวยิวในธรรมศาลาเบโรอา เมืองทางตะวันออกเฉียงเหนือของกรีซ พวกเขาตรวจค้นพระคัมภีร์ทุกวันเพื่อดูว่าสิ่งที่เปาโลกำลังสอนนั้นสอดคล้องกับพระคำของพระเจ้าหรือไม่ (กิจการ 17:10-11) คำว่า “พระคัมภีร์” ในสมัยพระคัมภีร์ใหม่จะหมายถึงพระคัมภีร์เดิมตามที่เราเรียกกันในปัจจุบันนี้ และผมหวังว่าคุณจะทำตามแบบอย่างที่ดีของชาวเบโรอานี้ เพราะเมื่อคุณค้นดูพระคัมภีร์ คุณจะมีความมั่นใจที่รู้ว่าสิ่งที่ผมกำลังสอนคุณคือความจริง อย่าเชื่ออะไรเพียงเพราะว่าผมบอกอย่างนั้น เหมือนที่ชาวยิวในเบโรอาไม่เชื่ออะไรเพียงเพราะว่าอัครทูตเปาโลกล่าวเช่นนั้น เมื่อบอกพวกคุณแล้ว ผมจะขอพูดประเด็นหลักของผม

ในตอนต้นผมได้ท้าทายพวกคุณด้วยคำที่เปาโลท้าทายกับ “อิสราเอลของพระเจ้า”⁷ (“สันติสุขและพระเมตตาจะมีแก่ทุกคนที่ดำเนินตามกฎนี้ และแก่อิสราเอลของพระเจ้า” กาลาเทีย 6:16) ถ้อยคำว่า “อิสราเอลของพระเจ้า” มีเฉพาะในข้อนี้และไม่มีปรากฏที่อื่นอีกในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม

สิ่งแรก เราทราบว่าเป็นการกล่าวคำท้าทายอัครทูตเปาโลที่ชาวกาลาเทีย เปาโลกำลังกล่าวลาเมื่อเขาสรุปจดหมายของเขาถึงชาวกาลาเทีย แม้กระทั่งทุกวันนี้ชาวยิวก็ยังท้าทายกันด้วยคำว่า “ซาโลม” (สันติสุข) พวกเขาทำอย่างนี้เมื่อพวกเขาเจอกัน แต่ก็ทำอย่างเดียวกันด้วยเมื่อพวกเขากล่าวลากัน พวกเขาไม่ได้พูดคำว่า “ลาก่อน” แต่จะพูดว่า “ซาโลม” (สันติสุข)

⁷ พระคัมภีร์จีนมี “神的以色列民” (ประชาชนอิสราเอลของพระเจ้า) ที่ “民” (ประชาชน) ไม่มีในต้นฉบับภาษากรีก

เปาโลก็ทำอย่างเดียวกัน เมื่อขึ้นต้นจดหมายของเขาในกาลาเทีย 1:3⁸ เปาโลก็ทักทายพวกเขาว่า “ซาโลม” ในคำกล่าวที่ว่า “ขอให้พระคุณและสันติสุขดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” และเมื่อลงท้ายจดหมายเขากล่าวด้วยว่า “สันติสุข” เมื่อเขาขอให้สันติสุขและพระเมตตาอยู่กับอิสราเอลของพระเจ้า

คุณรู้หรือไม่ว่าคุณเป็นอิสราเอล? คุณอาจจะไม่รู้ แต่อย่างน้อยคุณก็รู้ว่าใครก็ตามที่เป็นของอิสราเอลก็เป็นคนอิสราเอล คนอิสราเอลยังถูกเรียกว่าคนยิวด้วย ในภาษาอังกฤษสมัยใหม่และที่จริงในพระคัมภีร์ใหม่ก็เรียกประชาชนอิสราเอลว่าชาวยิว แต่คุณอาจถามว่า “คุณกำลังจะบอกผมว่าผมเป็นชาวยิวหรือ?” ผมคิดว่าผมเป็นคนจีนเสียอีก แล้วจู่ๆผมจะกลายมาเป็นคนยิวหรือเป็นคนอิสราเอลได้อย่างไร?”

นี่คือความจริงที่สำคัญซึ่งคริสตจักรแทบไม่รู้ มีเนื้อหามากมายอยู่ในความจริงนี้ที่ผมไม่สามารถจะพูดครอบคลุมได้ทั้งหมดในคำสอนครั้งเดียวนี้ จะต้องมีการอธิบายให้ครบถ้วนยิ่งขึ้นในโอกาสอื่น

การเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ

มีบางสิ่งที่คุณจำเป็นต้องรู้เพื่อประโยชน์กับความรอดของคุณ และเพื่อประโยชน์กับการประกาศพระกิตติคุณ เมื่อคุณขอให้คนมาเชื่อในพระเยซู คุณกำลังบอกอะไรกับพวกเขาหรือ? คุณกำลังบอกว่า “จงเชื่อในพระเยซูแล้วคุณจะรอด” คุณจะประกาศข่าวประเสริฐอย่างไรได้อีก? แต่ตรงนี้มีปัญหา คุณจะบอกคนเหล่านั้นว่า “จงเชื่อว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์และฟื้นคืนพระชนม์เพื่อคุณในวันอีสเตอร์หรือ”? คนคนหนึ่งได้รับความรอดเพียงแค่เชื่อข้อเท็จจริงที่ว่า พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์และฟื้นคืนพระชนม์เท่านั้นหรือ? ถึงแม้เขาจะเชื่อว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเขาโดยตรงและโดยเฉพาะ แค่นั้นพอที่จะทำให้ได้รอดไหม? แต่นั่นก็เป็นคำสอนโดยทั่วไปของคริสตจักรในทุกวันนี้ไม่ใช่หรือ?

พี่น้องทั้งหลาย มันไม่ง่ายอย่างนั้น เมื่อมีการปฏิรูปศาสนาขึ้น มาร์ติน ลูเธอร์ สังเกตเห็นคำว่า “เป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ” ถ้อยคำนี้หมายถึงอะไรหรือ? คนส่วนใหญ่ไม่ทราบจริงๆว่ามันหมายถึงอะไร ดังนั้นในที่สุดแล้วนักเทศน์ทุกคนจึงเทศนาตามเรื่องของเขาเอง อันที่จริงแล้วบรรดานักวิชาการพระคัมภีร์ได้ศึกษาข้อสงสัยเรื่องการเป็นคนชอบธรรมมานานแล้ว

ประเด็นพื้นฐานเกี่ยวกับการเป็นคนชอบธรรมอยู่ที่คำนิยามนั้น มีความหมายสำคัญที่เป็นไปได้สองความหมายคือ การทำให้ชอบธรรมกับการประกาศว่าชอบธรรม มีโลกที่แตกต่างระหว่างสองสิ่ง

⁸ กาลาเทีย 1:3 “ขอพระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเรา และพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า ดำรงอยู่กับพวกท่านเถิด”

นี้ ถ้าคุณถูกทำให้ชอบธรรม คุณก็มาเป็นคนชอบธรรมตามความเป็นจริง คุณได้ถูกเปลี่ยนให้เป็นคนใหม่ คุณเคยเป็นคนอธรรมแต่ตอนนี้คุณถูกทำให้ชอบธรรมเพราะพระวิญญาณของพระเจ้าได้เข้ามาในชีวิตของคุณและเปลี่ยนแปลงคุณ

แต่นั้นไม่ใช่คำสอนโดยทั่วไปในปัจจุบัน ดังที่คุณเห็นได้จากศัพท์ภาษาจีน จากสองความหมายที่เป็นไปได้ของ “การเป็นคนชอบธรรม” นั้นพระคัมภีร์ภาษาจีนได้เลือกใช้ “การถูกประกาศว่าชอบธรรม” มากกว่า “การมาเป็นคนชอบธรรม” ด้วยเหตุนี้พระคัมภีร์ภาษาจีนจึงตีความคำว่า “การเป็นคนชอบธรรม” นี้เป็นปัญหาร้ายแรงแท้จริงของการแปล มันเป็นการตีความไม่ใช่การแปล ผมหวังว่าผู้แปลจะยอมรับความรับผิดชอบต่อสิ่งที่เขาได้ทำไว้ในภาษาจีน อย่างน้อยการแปลของภาษาอังกฤษ (“การเป็นคนชอบธรรม”) ก็ไม่ได้ให้ความหมายเช่นนั้น

ถ้าคุณถูกประกาศว่าเป็นผู้ชอบธรรม มันก็ไม่ได้หมายความว่าในความเป็นจริงแล้วคุณจะเป็นคนชอบธรรม มันก็เหมือนกับที่ฆาตกรพ้นผิดในศาลเพราะพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะเอาผิดกับเขาได้ ดังนั้นเขาจึงถูกประกาศว่าไม่มีความผิดแม้ว่าในความเป็นจริงแล้วเขาได้ทำผิดก็ตาม แต่คุณไม่สามารถจะหนีพ้นความไม่เป็นที่ชอบธรรมแบบนี้ต่อพระพักตร์พระเจ้าได้เลย เพราะพระองค์ทรงทราบความผิดทั้งหมดของคุณ ความรอดแบบไหนหรือที่ประกาศให้คนคนหนึ่งเป็นคนชอบธรรม ในเมื่อเขายังคงดำเนินชีวิตอยู่ในความบาป? พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคุณจะได้ถูกประกาศว่าไม่มีความผิดแม้ว่าคุณยังคงดำเนินชีวิตอยู่ในความบาปต่อไปอย่างนั้นหรือ? แต่มันเป็นสิ่งที่สอนกันโดยทั่วไปในปัจจุบันนี้ และนั่นคือสาเหตุที่คริสตจักรทุกวันนี้อ่อนแอ ไม่มีพลัง และไม่สามารถขับผีออกได้ ขอโทษด้วยถ้ามันฟังดูว่าเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ แต่นี่คือข้อเท็จจริง บางครั้งเราจำเป็นต้องพูดความจริง แม้ว่าจะฟังดูไม่ดีหรือไม่สุภาพก็ตาม

ในท้ายที่สุด “การเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ” ก็ไม่ได้ให้ความกระจ่างชัดมากนัก และที่จริงทำให้เกิดความสับสน เว้นแต่ว่าคุณจะให้คำนิยามของคำนี้

และถ้าการเป็นคนชอบธรรมเป็นปัญหา ความเชื่อก็เป็นปัญหาเช่นกัน แท้จริงแล้วความเชื่อคืออะไร? สำหรับบางคนแล้วความเชื่อหมายถึง “ใจผมเชื่อว่ามีพระเจ้าและมีบุคคลในประวัติศาสตร์ที่ชื่อพระเยซูคริสต์ ผมเชื่อว่าพระเยซูสิ้นพระชนม์และฟื้นขึ้นมาใหม่ ผมยังเชื่อต่อไปอีกว่าพระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อความบาปของโลกซึ่งก็รวมตัวผมด้วย นั่นคือความเชื่อ! ผมเชื่อจริงๆ! ตามที่คุณเพิ่งบอกผมมานั้น ตอนนี้ผมก็เป็นคนชอบธรรมและรอดแล้ว” ถ้าคุณจะให้คริสตจักรเต็มด้วยคนที่มีความเชื่อแบบนี้ล่ะก็ คริสตจักรก็จะไม่มีทางไปถึงไหน มันจะเป็นคริสตจักรที่ตายแล้ว นั่นคือสิ่งที่

⁹ 称义, 成义

คุณเทศนาสั่งสอนผู้คนไหม? ที่คุณได้รับความรอดเพียงเพราะแค่เชื่อในข้อเท็จจริงหรือ? คุณรู้ไหมว่านี่ไม่ใช่คำนิยามของความเชื่อในพระคัมภีร์?

ในพระคัมภีร์นั้นสาระสำคัญของความเชื่อก็คือการเชื่อฟัง เปาโลพูดถึง “ความเชื่อที่เป็นการเชื่อฟัง” ในบทแรกและบทสุดท้ายของหนังสือโรม (โรม 1:5 และ 16:26)¹⁰ ถ้าคุณมีความเชื่ออย่างแท้จริง คุณก็จะเชื่อฟัง การเชื่อฟังมาจากใจและออกมาเป็นการกระทำ ความเชื่อไม่ใช่สิ่งที่คุณพูดไปเรื่อยเปื่อย คุณสามารถจะเชื่อบางสิ่งอยู่ในหัวของคุณ แต่ไม่ได้ทำอะไรกับมันเลย แต่การเชื่อฟังหมายถึงการลุกขึ้นและทำตามคำสั่งนั้น การดำเนินชีวิตในพระนามของพระเยซูหมายถึงการดำเนินชีวิตภายใต้สิทธิอำนาจของพระองค์และเชื่อฟังพระองค์ ถ้าคุณไม่ได้กำลังทำแบบนี้ คุณก็ไม่ควรจะใช้ “ในพระนามของพระเยซู”

การทำสัปดาห์ทางใจ

มีอะไรที่ผิดไปกับคำสอนเรื่องความรอดไหม? ในความเกี่ยวข้องกันนี้ทำให้ผมจำเป็นต้องหยิบยกเรื่องที่ไม่ก่อให้เกิดความรอดมาถึง แต่มันเป็นข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่เกินจะโต้แย้งได้

เหตุใดคริสตจักรของคริสเตียนในประเทศตะวันตกจึงไม่เต็มใจให้พูดถึงผู้เชื่อว่าเป็นอิสราเอลหรือเป็นอิสราเอลของพระเจ้า? เมื่อผมพูดว่าคุณเป็น “อิสราเอลของพระเจ้า” มันฟังดูไม่คุ้นและดูแปลกกับคุณไหม? แต่ในคำสอนของเปาโลและอันที่จริงในพระคัมภีร์ใหม่ทั้งเล่มมีว่า ถ้าคุณเป็นผู้เชื่อที่แท้จริงคุณก็เป็นอิสราเอลที่แท้จริง พระเจ้าของอิสราเอลเป็นพระเจ้าของคุณก็เพราะว่าคุณเป็นชาวอิสราเอล คุณและผมเป็นชาวอิสราเอลทางจิตวิญญาณไม่ใช่ทางกายภายนอก

พี่น้องทั้งหลายนี่คือคำสอนที่มีความสำคัญที่สุด เพราะพระเจ้าทรงเป็น “พระเจ้าของอิสราเอล” ดังนั้นสิ่งที่ตามมาก็คือ ถ้าคุณเป็นชาวอิสราเอล พระองค์ก็เป็นพระเจ้าของคุณ คำว่า “พระเจ้าของอิสราเอล” มีปรากฏในพระคัมภีร์มากกว่า 200 ครั้ง พระคัมภีร์ทั้งเล่มพูดถึงอิสราเอล คุณลองเปิดพระคัมภีร์ของคุณดูแล้วคุณจะพบอิสราเอลอยู่ในทุกที่ ชื่อ “อิสราเอล” มีปรากฏประมาณ 2,500 ครั้งในพระคัมภีร์เดิม ซึ่งก็คือพระคัมภีร์ภาษาฮีบรู คุณเห็นไหมว่ามันสำคัญแค่ไหน?

สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับความรอดของเราอย่างไร? พี่น้องทั้งหลาย ที่พูดมาโดยตลอดเกี่ยวกับการได้รับความรอดโดยการเชื่อในพระเยซูและคำสอนในแบบเดียวกันนั้นไม่ได้มีรากฐานในพระคัมภีร์หลังจากใช้เวลาทั้งชีวิตศึกษาพระคัมภีร์และสั่งสอนพระกิตติคุณ นี่เป็นเรื่องช็อกสำหรับผมที่รู้ว่าเรา

¹⁰ โรม 1:5 “พวกเราได้รับพระคุณและถูกแต่งตั้งให้เป็นอัครทูตโดยทางพระองค์และเพื่อพระนามของพระองค์ เพื่อเรียกผู้คนจากชนต่างชาติทั้งหมดมาสู่ความเชื่อฟังซึ่งมาจากความเชื่อ” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

ไม่ได้อธิบายความจริงทั้งหมด ความทุ้มทึบทั้งหมดในหนังสือ 600 หน้าเรื่อง “การมาเป็นคนใหม่” นั้นผมขาดสิ่งสำคัญบางอย่างไป แม้ว่าหนังสือเล่มนี้จะมีรากฐานครบถ้วนจากพระคัมภีร์ ผมก็ยังพลาดพื้นฐานสำคัญไปเพราะในการอบรมทางพระคัมภีร์และทางศาสนศาสตร์ของผมนั้น ผมไม่เคยได้รับการสอนว่า เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะมาเป็นอิสราเอลฝ่ายวิญญาณ

ครั้งแรกที่พระเยซูได้พบกับนาธานาเอล พระองค์ให้ข้อคิดเห็นที่น่าสนใจว่า “นี่แหละ ชาวอิสราเอลแท้ ในตัวเขาไม่มีอภัย” (ยอห์น 1:47) ข้อคิดเห็นจากพระเยซูผู้นั้นออกจะแปลกสักหน่อยเพราะนาธานาเอลเป็นชาวอิสราเอล คือเป็นชาวยิวอยู่แล้ว แต่พระเยซูกำลังสอนถึงความแตกต่างที่สำคัญระหว่างอิสราเอลแท้กับอิสราเอลที่ไม่ใช่อิสราเอลแท้ เปาโลอธิบายเรื่องนี้ในโรม 2:28-29 ว่า

ผู้ที่เป็ยิวแท้ ไม่ใช่คนที่เป็ยิวแต่ภายนอก หรือการเข้าสู่หน้ตแต่ภายนอกหรือทางกายเท่านั้น แต่คนที่เป็ยิวแท้คือคนที่เป็ยิวภายใน และการเข้าสู่หน้ตแท้เป็นเรื่องของใจ โดยพระวิญญาณ ไม่ใช่โดยตัวอักษรของบัญญัติ คำสรรเสริญของเขาไม่ได้จากมนุษย์ แต่มาจากพระเจ้า (โรม 2:28-29 ฉบับ ESV)

ถ้าคุณไม่เข้าใจสิ่งนี้ คุณอาจจะพลาดจากความรอดในทันที ถ้าคุณไม่ได้ทำสัหน้ตในใจ คุณก็จะไม่รอด ความจริงที่สัคัญอธิบายไว้หลายที่ในพระคัมภีร์ก็คือ คุณจะต้องทำสัหน้ตในใจเพื่อจะรอด ความจริงนี้จะมีให้เห็นทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ ตัวอย่างเช่น เฉลยธรรมบัญญัติ 30:6 กล่าวว่า พระยาห์เวห์จะทรงทำสัหน้ตที่ใจของคุณและใจลูกหลานของคุณ “เพื่อท่านจะรัก [พระยาห์เวห์] พระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน และด้วยสุดจิตของท่าน เพื่อท่านจะได้มีชีวิตอยู่”¹¹ นั่นก็คือเพื่อคุณจะได้รอดได้ ถ้าคุณไม่ได้ทำสัหน้ตในใจ คุณก็ไม่สามารถจะรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของคุณด้วยสุดใจ สุดจิต สุดความคิด และสุดกำลังของคุณได้

ผมหวังว่าคุณจะเห็นความสำคัญอย่างยิ่งของความจริงนี้ ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ประกาศการลงโทษของพระเจ้ากับ “ทุกคนที่เข้าสู่หน้ตทางเนื้อหน้ตเท่านั้น ... เพราะวาประชาชาติเหล่านี้ไม่ได้เข้าสู่หน้ต และพงศัพันธุ์อิสราเอลทั้งหมดก็ไม่ได้เข้าสู่หน้ตทางใจ” (เยเรมีย์ 9:25-26 ฉบับ ESV) อิสราเอลก็เหมือนกับคนในสั่วนอื่นของโลกที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ตทางใจ เปาโลกล่าวในโรม 9:6 ว่าไม่ใช่ทุกคนที่สืบเชื้อสายมาจากอิสราเอลจะเป็นของอิสราเอล และก็ไม่ใช่ทุกคนที่เป็นลูกของอิสราเอลทางเนื้อหน้ตจะเป็นลูกของอิสราเอล (ข้อ 8)¹² หรือพูดอีกอย่างว่า ไม่จำเป็นที่ชาวยิวทางเนื้อหน้ตจะต้อง

¹¹ เฉลยธรรมบัญญัติ 30:6 “พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านจะทรงให้จิตใจของท่านและของวงศัวานของท่านเข้าสู่หน้ต เพื่อท่านจะรักพระองค์สุดจิตสุดใจและมีชีวิตอยู่” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

¹² โรม 9:8 คนที่เป็นบุตรของเจ้านั้นมิใช่บุตรทางเนื้อหน้ต แต่บุตรตามพระสัญญาจึงจะถือว่าเป็นผู้สืบเชื้อสายได้ (ฉบับ 1971)

เป็นลูกของอิสราเอลเสมอไป แต่บรรดาผู้ที่ทำสุหนัตทางใจโดยพระวิญญาณต่างหากที่เป็นอิสราเอลแท้ของพระเจ้า และเป็นเชื้อสายฝ่ายวิญญาณของอับราฮัม (โรม 4:11-12)¹³

สิ่งที่เปาโลกล่าวในโคโลสี 2:11 ว่า “ท่านทั้งหลายได้เข้าสู่หนัตด้วยการเข้าสู่หนัตที่ไม่ได้ทำด้วยมือมนุษย์” นั้นเป็นเรื่องน่าคิด เพราะเขากำลังพูดกับคริสตจักรโคโลสีซึ่งมีคนยิวไม่กี่คน แต่ส่วนใหญ่เป็นคนต่างชาติ แต่เปาโลก็พูดกับพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายได้เข้าสู่หนัต” สิ่งที่พวกเขาได้รับไม่ใช่การได้เข้าสู่หนัตทางกายแต่ได้เข้าสู่หนัตทางใจ เปาโลกล่าวกับชาวฟิลิปปีว่า “เราเป็นพวกที่ได้เข้าสู่หนัต” (ฟิลิปปี 3:3) โดยที่ “พวกที่เข้าสู่หนัต” เป็นคำที่ใช้เรียกชาวยิว เปาโลกำลังบอกว่าผู้ที่ได้เข้าสู่หนัตทางใจคือชาวยิวที่แท้จริง ตอนนี้เรารู้แล้วว่าทำไมเปาโลจึงเรียกชาวกาลาเทียว่า “อิสราเอลของพระเจ้า”

เมื่อคุณอ่านพระคัมภีร์และจดหมายถึงชาวโรมอีกครั้ง คราวนี้คุณอาจจะอ่านด้วยสายตาใหม่ที่รู้ว่าคุณเป็นยิวแท้ อิสราเอลแท้ก็เหมือนที่นาธานาเอลเป็น ที่นาธานาเอลได้รับก็คือการเข้าสู่หนัตทางใจไม่ใช่เพียงการเข้าสู่หนัตทางกายเท่านั้น ซึ่งเป็นเหตุผลที่เขาจึงเป็นอิสราเอลแท้

ประวัติศาสตร์อันยาวนานของการต่อต้านชาวยิวในคริสตจักรตะวันตก

ตอนนี้ผมจะพูดถึงเรื่องที่ไม่น่าพูดถึงแต่ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำไมคริสตจักรคริสเตียนตะวันตกจึงเก็บงำคำสอนเรื่องที่คริสเตียนเป็นชาวยิวในฝ่ายวิญญาณหรือ? ผมจะบอกคุณว่าทำไม มันเป็นเพราะคริสตจักรตะวันตกซึ่งหมายถึงคริสตจักรในยุโรปเป็นหลักที่มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานที่สุดและครอบงำมากที่สุดในการศรัทธาและมีความคิดต่อต้านชาวยิวอย่างรุนแรง

เราที่อยู่ในเอเชียไม่มีความรู้สึกที่จะต่อต้านชาวยิวเลย นี่อาจเป็นเพราะว่ามีชาวยิวอยู่ไม่มากในส่วนนี้ของโลก เมื่อชาวยิวหนีการถูกข่มเหงทางตะวันตกเมื่อหลายร้อยปีมาแล้ว ชาวยิวจำนวนมากหนีมายังประเทศจีน ดังที่ทราบกันดีว่าหลายคนได้ตั้งถิ่นฐานอยู่ในแถบไคเฟิง ในมณฑลเหอหนาน¹⁴ ปัจจุบันนี้คุณสามารถหาอ่านได้จากหนังสือเกี่ยวกับชาวยิวแห่งไคเฟิง ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมาพวกเขาแต่งกายแบบจีนและพูดภาษาจีนได้คล่องแคล่ว ไม่ได้มีความขัดแย้งระหว่างคนจีนกับคนยิว

¹³ โรม 4:11-12 “และท่านได้เข้าสู่หนัตเป็นเครื่องหมายสำคัญ เป็นตรารับรองความชอบธรรม ซึ่งเกิดโดยความเชื่อที่ท่านได้มีอยู่เมื่อท่านยังไม่ได้เข้าสู่หนัต เพื่อท่านจะได้เป็นบิดาของทุกคนที่เชื่อ ทั้งที่เขายังไม่ได้เข้าสู่หนัต เพื่อพระเจ้าจะทรงถือว่าเขาเป็นคนชอบธรรมด้วย และเพื่อท่านจะเป็นบิดาของคนเหล่านั้นที่เข้าสู่หนัต ซึ่งไม่ใช่เพียงแต่เข้าสู่หนัตเท่านั้น แต่มีความเชื่อตามแบบของอับราฮัมบิดาของเรา ซึ่งท่านมีอยู่เมื่อท่านยังไม่ได้เข้าสู่หนัต” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

¹⁴ Kaifeng, Henan

แต่ประวัติศาสตร์ของชาวยิวในประเทศตะวันตกนั้นต่างกันมาก เมื่อเร็ว ๆ นี้ผมขลุกขมวเมื่อผมกลับมาอ่านประวัติศาสตร์ของชาวยิวที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักรในยุโรป แต่คราวนี้อ่านอย่างละเอียดมากขึ้น พวกเขาถูกข่มเหงมาตลอด

เป็นความจริงที่ชาวยิวส่วนใหญ่ไม่ได้ยอมรับว่าพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์ ซึ่งส่งผลให้เกิดความเกลียดชังระหว่างคริสตจักร (คริสเตียน) กับธรรมศาลา (ชาวยิว) เราได้จากหนังสือกิจการว่าเปาโลถูกชาวยิวข่มเหงค่อนข้างรุนแรงเพราะเขาจะเข้าไปในธรรมศาลาของชาวยิวและประกาศพระกิตติคุณกับพวกเขา เขาถูกปฏิเสธและถูกโบยตีหลายครั้งซึ่งเป็นเกณฑ์การลงโทษในธรรมศาลากับผู้ที่ถูกมองว่าเป็นคนนอกกริต นั้นเป็นมาตรการที่ธรรมศาลาใช้เพื่อปกป้องศาสนาของพวกเขาเอง การลงโทษตามเกณฑ์คือการเขียนสี่สิบครั้งและลบด้วยการเขียนหนึ่งครั้งเพื่อเห็นแก่ความเมตตา เปาโลถูกเขียนห้าครั้ง ครั้งละสามสิบเก้าที่¹⁵ และถูกตีด้วยไม้สามครั้ง (2 โครินธ์ 11:24-25) จริง ๆ แล้วการถูกเขียนด้วยไม้แข็งนี้จะเจ็บปวดกว่ามาก เปาโลถูกเขียนเยอะมาก ไม่เพียงถูกชาวยิวเขียนเท่านั้น แต่เขายังถูกชาวต่างชาติเขียนด้วย จึงทำให้มีรอยแผลเป็นและรอยฟกช้ำเต็มไปหมดตามร่างกายของเขาดังที่เขาบอกว่า “เพราะข้าพเจ้ามีเครื่องหมายของพระเยซูอยู่บนกายของข้าพเจ้า” (กาลาเทีย 6:17)¹⁶

แต่มีความแตกต่างที่สำคัญระหว่างท่าทีของเปาโลที่มีต่อชาวยิว และท่าทีของคริสตจักรชาวต่างชาติ เปาโลรักชาวยิวและจะมักสั่งสอนพวกเขาก่อนที่จะสั่งสอนคนอื่น ๆ แล้วเหตุใดเปาโลจึงถูกเขียนหลายครั้งมาก? ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะเปาโลกลับไปหาพวกเขาอีกเรื่อย ๆ นั้นเอง! ถ้าคุณไม่กลับไปคุณก็คงไม่ถูกเขียน! เปาโลต้องการจะสั่งสอนพระกิตติคุณกับพวกเขาอย่างมากจนยอมให้พวกเขาเขียนตีตามใจชอบและเขาก็ยังจะกลับไปอีก เปาโลปฏิบัติตามคำสอนของพระเยซูที่ว่า คนที่ถูกข่มเหงเพื่อเห็นแก่พระคริสต์ก็เป็นสุข (มัทธิว 5:10-12)

แต่คริสเตียนชาวต่างชาติ (ที่ไม่ใช่ชาวยิว) มีท่าทีที่ต่างกันมากต่อชาวยิวและมีความเกลียดชังอย่างสุด ๆ คราวนี้ไม่ใช่พวกเขาที่ถูกชาวยิวเขียนตี แต่พวกเขาเป็นคนเขียนตีชาวยิว จริง ๆ แล้วมันเลวร้ายกว่านั้นมาก

เมื่อมาถึงศตวรรษที่สี่ ฆะตากรรรมของชาวยิวก็ยิ่งเลวร้ายขึ้นเมื่อจักรพรรดิคอนแสตนตินให้การรับรองคริสตจักรเป็นศาสนาประจำชาติ ให้ศาสนาของคริสเตียนมีสถานะสำคัญกว่าศาสนาอื่น ๆ เขาทำเช่นนี้เพื่อเหตุผลทางการเมืองไม่ใช่เพื่อศาสนา จากนั้นสภาสังคายนาแห่งนีสเซียครั้งแรกในปี ค.ศ. 325 ได้ประกาศให้พระเยซูเป็นพระเจ้า ซึ่งคุณสามารถหาอ่านได้ในหนังสือหลายเล่ม และผลที่เกิดขึ้นตามมากับชาวยิวนั้นเลวร้ายมาก พวกเขาไม่เพียงแต่ถูกกล่าวหาว่าปฏิเสธและตรึงพระคริสต์

¹⁵ หรือ “สี่สิบลบหนึ่ง” 2 โครินธ์ 11:24-25 “พวกยิวเขียนข้าพเจ้าห้าครั้ง ครั้งละสามสิบเก้าที่ ข้าพเจ้าถูกตีด้วยไม้สามครั้ง ถูกก้อนหินขว้างครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าเผชิญภัยเรือแตกสามครั้ง ข้าพเจ้าลอยอยู่ในทะเลวนหนึ่งกับดินหนึ่ง”

¹⁶ ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย และฉบับมาตรฐาน 2011 “เพราะว่าข้าพเจ้ามีรอยประทับตราของพระเยซูติดอยู่ที่กายของข้าพเจ้าแล้ว”

ที่ทางเขนเท่านั้น พวกเขาจะถูกประกาศว่าเป็นผู้ฆ่าพระเจ้า ภาษาอังกฤษยังได้กำหนดคำศัพท์ไว้ด้วย คำว่า “deicide” (คนที่ฆ่าพระเจ้า) คำนี้มาจากภาษาละตินว่า “dei” (พระเจ้า) และ “cida” (จาก *caedere* แปลว่าการโค่นลง หรือฆ่า) การกระทำที่ฆ่าเจ้านี้เรียกว่า “deicide” ก็เหมือนกับการฆ่าคนที่เรียกว่า “homicide”

ขอพระเจ้าทรงช่วยชาวยิวด้วยเถิด เพราะตอนนี้พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นฆาตกรที่ฆ่าพระเจ้า ก่อนศตวรรษที่สี่ก็แย่มากอยู่แล้ว แต่หลังศตวรรษที่สี่การข่มเหงบ่อยครั้งก็ไปไกลกว่าการฆาตกรรม ตอนนั้นชาวยิวถูกฆ่าและถูกกล่าวหาในทุกเรื่องที่จะจินตนาการได้ หลังจากที่ถูกล้อลว่าฆ่าพระเจ้าแล้วจะมีความผิดที่ร้ายแรงอะไรอื่นอีกไหมที่คุณจะไม่ถูกล้อลว่าผิด? (ถ้าพูดอย่างเป็นธรรมแล้วมีผู้นำคริสตจักรบางคนพยายามหยุดยั้งการโจมตีชาวยิว) ถ้าคุณค้นคว้าวรรณกรรม คุณสามารถหาอ่านเรื่องราวที่ครอบคลุมทั่วถึงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์อันยาวนานของการกดขี่ชาวยิวของคริสตจักร การประกาศว่าชอบธรรมนะหรือ? การทำให้ชอบธรรมนะหรือ? เรากำลังพูดเรื่องอะไรอยู่? นี่คือการชอบธรรมหรือ?

เมื่อมาถึงช่วงสงครามครูเสด¹⁷ในศตวรรษที่ 11 เฉพาะที่เดียว พวกคริสเตียนก็ได้ฆ่าชาวยิวไป 10,000 คน บรรดาผู้ทำสงครามครูเสดมีไม้กางเขนที่หน้าอก มีไม้กางเขนที่หัวไหล่ มีไม้กางเขนอยู่ทุกที่ พวกเขาฆ่าชาวยิวก็เพราะว่าคนเหล่านี้ที่เรียกว่าพวกที่ฆ่าพระเจ้าก็ต้องถูกฆ่า ดังนั้นพวกที่ทำสงครามครูเสดจึงไม่ได้ฆ่าแต่ชาวมุสลิมเท่านั้น พวกเขาฆ่าชาวยิวอีกด้วย เมื่อพวกคริสเตียนยึดเยรูซาเล็มคืนจากพวกมุสลิมในสงครามครูเสดครั้งแรก พวกเขาก็เฝ้าธรรมศาลาที่มีชาวยิวอยู่ข้างใน! พวกเราที่เป็นคริสเตียนเราไม่ต้องการได้ยินเรื่องนี้ เพราะเราปฏิเสธที่จะเชื่อว่าคริสเตียนจะทำเรื่องเช่นนี้ได้ แต่คริสเตียนได้ทำสิ่งนี้จริง ๆ ผมพูดอย่างนี้ด้วยความเศร้าสลด ด้วยความรู้สึกล้อลกับสิ่งที่เราคริสเตียนได้ทำไป

พวกเราในเอเชียไม่มีการทะเลาะวิวาทกับชาวยิว แต่นี่ไม่ได้หมายความว่าผมสนับสนุนทุกเรื่องที่ชาวยิวกระทำในปัจจุบันในตะวันออกกลาง ผมไม่ได้สนับสนุน ผมเห็นใจชาวปาเลสไตน์อย่างมาก พวกเขาเป็นชาวอาหรับและชาวอาหรับก็มีเชื้อสายมาจากอับราฮัม ชาวอาหรับก็เหมือนกับชาวยิวที่เป็นลูกของอับราฮัม พวกเขาเป็นพี่น้องกัน แต่มองดูสิ่งที่พวกเขากระทำต่อกันสิ

แต่ก่อนที่เราจะคิดว่าเราเป็นฝ่ายถูก ก็จงดูความโหดร้ายที่พวกคริสเตียนได้กระทำ คุณอาจคิดว่าคนที่กระทำการเหล่านี้เป็นคริสเตียนทั่วไปที่ไปทำไปด้วยความไม่รู้ แต่ความจริงแล้วการกระทำที่โหดร้ายเหล่านี้มักจะได้รับการสนับสนุนจากพวกผู้นำคริสตจักร มันเป็นเช่นนั้นจริง ที่แม้แต่มาร์ตินลูเธอร์เองผู้ที่พูดถึงการเป็นคนชอบธรรมด้วยความเชื่อ ผมตกใจมากเมื่อผมอ่านคู่มืออธิบายหนังสือ

¹⁷ หรือสงครามศาสนา หรือสงครามไม้กางเขน

โรมของเขา อันที่จริงทัศนคติต่อต้านชาวยิวของลูเธอร์พบเห็นได้ทั่วไปในบทนำหนังสือโรมของเขา จนถึงกับทำให้เมื่อผมอ่านจบ ผมก็ไม่อยากอ่านคู่มือพระคัมภีร์ของเขาอีกต่อไป

เมื่อเฮเลนและผมไปประเทศเยอรมันประมาณสิบปีที่แล้ว ผมตั้งใจจะไปเยี่ยมคริสตจักรที่ลูเธอร์ติดข้อโต้แย้งของเขาไว้ที่ประตูโบสถ์ ขณะที่ผมมองไปรอบ ๆ ภายในคริสตจักร ผมเห็นคำขอโทษที่สภาศาสนาของเยอรมันติดเอาไว้อย่างเด่นชัด มันเป็นคำขอโทษสำหรับทัศนคติที่ต่อต้านชาวยิวของลูเธอร์ นอกจากนี้ยังมีข้อความแจ้งว่ามีคำขอโทษติดอยู่ด้านนอกคริสตจักรด้วย ผมก็เลยออกไปดูข้างนอก ตรงทางเข้าด้านนอกมีรูปปั้นของหมู เพราะลูเธอร์ได้เปรียบชาวยิวว่าเป็นคนสกปรกเหมือนกับหมูซึ่งเป็นผู้ที่ฆ่าพระเจ้า

ผมมีหนังสืออยู่เล่มหนึ่งชื่อ “การต่อต้านชาวยิว” ที่มีหัวข้อย่อยว่า “ความเกลียดชังอันยาวนานที่สุด” ซึ่งเขียนโดยโรเบิร์ต เอส วิสทริช¹⁸ ลองคิดถึงดูสิ มันเป็นความเกลียดชังที่ยาวนานที่สุดในด้านในปกหน้าบอกไว้ว่า วิสทริชสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแคมบริดจ์และลอนดอน และปัจจุบันเป็นศาสตราจารย์ที่มหาวิทยาลัยฮิเบรียในกรุงเยรูซาเล็ม หนังสือเล่มนี้เขียนร่วมกับสารคดีของปีบีซีชุดการต่อต้านชาวยิว

ในหนังสือเล่มนี้มีการอ้างคำพูดยาวมากของลูเธอร์ที่เขาต่อว่าชาวยิว แต่ผมจะไม่ยกมาทั้งหมด เพราะมันไม่น่าสนใจอย่างมาก คำอ้างอิงนี้มาจากหนังสือเล่มเล็กๆของลูเธอร์ที่ชื่อ “ชาวยิวและคำโกหกปกคลุมของพวกเขา”¹⁹ ซึ่งตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1543 ย่อหน้าแรกเริ่มว่า “ประการแรก ธรรมศาลาหรือคริสตจักรของพวกเขาควรจะถูกไฟเผา และสิ่งใดที่ยังไม่ไหม้ก็ให้เอาผงเถ้ามากลบให้ทั่ว เพื่อจะไม่ให้ใครได้เห็นเถาเถานหรือเศษหินที่หลงเหลือ และสิ่งนี้ควรจะทำเพื่อพระเกียรติของพระเจ้าและของคริสต์ศาสนา เพื่อที่พระเจ้าจะทรงเห็นว่าเราเป็นคริสเตียน”

ผมไม่ต้องการจะอ่านเรื่องนี้ต่อ ลูเธอร์กล่าวที่อื่นว่าบ้านเรือนของชาวยิวควรถูกทำลายเสีย และพวกเขาควรถูกขับออกนอกประเทศ

ก่อนหน้านี้ในเยอรมนีในยุคกลาง²⁰ (ลูเธอร์อยู่ในช่วงปลายยุคกลาง) พวกคริสเตียนกำหนดให้ชาวยิวติดป้ายสีเหลืองที่เสื้อผ้าของพวกเขา ทั้งนี้เพื่อพวกคริสเตียนจะสามารถระบุตัวชาวยิวได้และจะได้หลีกหนีพวกเขาเสีย หรือหากจำเป็นก็จะทุบตีพวกเขาหรือแม้แต่ฆ่าพวกเขาเสีย ป้ายผ้าสีเหลืองนี้ทำให้เรานึกถึงพวกนาซีเยอรมันใช่ไหม? ดังที่ทราบกันดีว่าพวกนาซีกำหนดให้ชาวยิวทุกคนติด

¹⁸ Anti-Semitism, The Longest Hatred, by Robert S. Wistrich

¹⁹ “Concerning the Jews and their Lies”

²⁰ Middle Ages คือช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ยุโรปตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 5 ถึง 15 ตั้งแต่การล่มสลายลงของจักรวรรดิโรมันตะวันตก

ป้ายสีเหลืองที่มีรูปดาวของดาวিদอยู่บนป้ายนั้น คุณคงรู้ประวัติศาสตร์ส่วนที่เหลือว่ามีชาวยิวหกล้านคนถูกฆ่าตายในห้องที่รมด้วยแก๊สและถูกเผาจนกลายเป็นเถ้าถ่าน

แต่ที่นี่เป็นเพียงจุดสูงสุดของประวัติศาสตร์อันยาวนานของความเกลียดชังชาวยิว พวกนาซีไม่ได้ทำแบบนี้โดยไม่มีเหตุ มันเป็นผลมาจากความเกลียดชังชาวยิวอย่างฝังลึกที่มีมาเกือบสองพันปี

ตอนนี้คุณคงเข้าใจแล้วว่า ทำไมคริสตจักรคริสเตียนในตะวันตก จึงไม่ต้องการจะบอกว่าเราเป็นชาวยิวหรืออิสราเอลฝ่ายวิญญาณ พวกเขาไม่อยากจะได้ยินเรื่องนี้แม้พวกเขาอาจจะรู้อยู่บ้างว่าพระคัมภีร์กล่าวไว้บางอย่างในทำนองนั้น

พี่น้องทั้งหลาย มันเป็นวันที่น่าเศร้า เราได้รับความทุกข์ทรมานมากเกินไปจากความผิดพลาดของคริสตจักรคริสเตียนในตะวันตก สิ่งเหล่านี้รวมถึงความผิดพลาดที่มีมานานในความเชื่อถือพระเจ้าหลายองค์ของคริสเตียนที่ตบตาว่าเป็นความเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียว ซึ่งพระเจ้าถูกประกาศว่าเป็นแก่นสาร ไม่ใช่บุคคล ในภาษาใด ๆ แม้แต่ภาษาเคมี แก่นสารจะหมายถึงสิ่งของ เราจะพูดได้อย่างไรว่าพระเจ้าทรงเป็นแก่นสาร? แต่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพพูดอย่างไม่สงสัยว่าพระเจ้าเป็นสามบุคคลที่ร่วมแก่นสารเดียวกัน ผมสงสัยว่านี่จะเทียบเท่ากับการหมิ่นประมาทหรือไม่

จากข้อมูลเบื้องหลังนี้ ผมหวังว่าคุณจะเข้าใจว่าทำไมผมจึงตกทลายพวกคุณว่าเป็นอิสราเอลของพระเจ้า แม้ว่าคำพูดนี้อาจฟังดูแปลก ๆ กับคุณก็ตาม แต่ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะข้อผิดพลาดอย่างอื่นที่เราได้รับมาจากคริสตจักรของคริสเตียนตะวันตก นั่นก็คือความรู้สึกต่อต้านชาวยิวที่รุนแรงยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ หลังจากสงครามโลกครั้งที่สองเรื่องนี้ก็หายเงียบไป และตอนนี้พวกเขาก็ไม่กล้าแสดงความเกลียดชังต่อชาวยิวอย่างเปิดเผย แต่ก็ยังคงมีอยู่เหมือนอย่างในชั้นงานวิชาการของผู้เขียนสารคดีนี้ ในสหรัฐอเมริกาที่ยังมีกลุ่มคนผิวขาวที่ถือว่าตนสูงส่งกว่าคนสีผิวอื่นที่ใช้เครื่องหมายสวัสดิกะ²¹ของนาซีเป็นสัญลักษณ์ของพวกเขา ในเยอรมนียังคงมีการโจมตีธรรมศาลาต่าง ๆ สิ่งทั้งหมดนี้เกิดขึ้นเพราะคริสตจักรไม่เต็มใจที่จะเห็นคำสอนตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับความรอด

การเป็นพลเมืองในอิสราเอล เป็นพันธสัญญากับพระเจ้า

ช่วงท้ายนี้ให้เราดูเอเฟซัส 2:12 “จงนึกถึงว่าครั้งนั้นท่านถูกแยกออกจากพระคริสต์ ขาดจากการเป็นพลเมืองอิสราเอลและเป็นคนต่างด้าวอยู่นอกพันธสัญญาที่ทรงสัญญาไว้ ไม่มีความหวัง และอยู่ในโลกโดยปราศจากพระเจ้า” (ฉบับ NIV)

²¹ เครื่องหมาย “卐” ที่เป็นสัญลักษณ์ของนาซี

คริสตจักรเอเฟซัสไม่ได้มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นชาวยิวแม้จะมีชาวยิวอยู่บ้างในคริสตจักร เปาโลกำลังบอกชาวเอเฟซัสว่า ครั้งหนึ่งพวกเขาได้แยกออกจากพระคริสต์และชาติจากการเป็นพลเมืองอิสราเอล ทั้งเป็นคนต่างด้าวที่อยู่นอกพันธสัญญาที่ทรงสัญญาไว้ ไม่มีความหวังและอยู่ในโลกโดยปราศจากพระเจ้า (พระยาห์เวห์) แต่เมื่อคุณเป็นอันหนึ่งกับพระคริสต์ สถานการณ์ก็จะกลับกันและพระพรฝ่ายวิญญาณนานาประการเหล่านี้ที่คุณไม่ได้มี แต่ตอนนี้คุณมี

ตามที่ผมพูดไปแล้วว่า ผู้ที่เป็นอิสราเอลของพระเจ้านั้นเข้าสู่หน้ตทางใจ เปาโลอธิบายว่าการเข้าสู่หน้ตทางใจหมายความว่าอย่างไรในสองข้อก่อนที่จะกล่าวถึงอิสราเอลของพระเจ้าว่า “ข้าพเจ้าจะไม่อวดอะไร เว้นแต่เรื่องไม้กางเขนของพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้าของเรา โดยกางเขนนั้นโลกถูกตรึงไว้จากข้าพเจ้าแล้วและข้าพเจ้าก็ถูกตรึงไว้จากโลกแล้ว” (กาลาเทีย 6:14 ฉบับ NIV) ถ้าคุณเข้าสู่หน้ตทางใจ คุณก็ถูกตรึงไว้จากโลก และโลกก็ถูกตรึงไว้จากคุณ

เปาโลพูดต่อไปเกี่ยวกับการเข้าสู่หน้ตในข้อต่อมาว่า “การเข้าสู่หน้ตหรือไม่เข้าสู่หน้ตไม่สำคัญอะไร สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่” (ข้อ 15) แล้วก็ข้อ 16 “สันติสุขและพระเมตตาจงมีแก่ทุกคนที่ประพฤติตามกฎนี้ แม้แต่แก่อิสราเอลของพระเจ้า” เปาโลไม่ได้พูดถึงคนสองกลุ่มที่แยกกัน คือคนเหล่านั้นที่ปฏิบัติตามกฎกับคนเหล่านั้นที่เป็นอิสราเอลของพระเจ้า ทั้งสองเป็นกลุ่มเดียวกันและเหมือนกัน ผู้ที่ดำเนินชีวิตตามกฎนี้คืออิสราเอลของพระเจ้า

สองสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวข้องกันอย่างแนบแน่นกับชาวยิว คือการเข้าสู่หน้ตและพันธสัญญา เราได้พูดถึงการเข้าสู่หน้ตกันแล้ว ดังนั้นให้เรามาดูถึงแนวคิดที่สำคัญบางอย่างเกี่ยวกับพันธสัญญา

เราได้เห็นในเอเฟซัส 2:12 ว่าเราเป็นคนต่างด้าวอยู่นอกพันธสัญญาที่ทรงสัญญาไว้ แต่ตอนนี้เราอยู่ในพันธสัญญา พันธสัญญานี้คืออะไรหรือ? มันก็คือพันธสัญญาใหม่

เมื่อคุณรับพิธีมหาสนิท คุณทราบหรือไม่ว่าพระเยซูทรงสอนอะไรเกี่ยวกับพันธสัญญา? อาจจะไม่ใช่ เพราะคุณคงไม่รู้ว่าคุณจะต้องเป็นยิวและต้องเข้าสู่หน้ตที่ใจจึงจะอยู่ในพันธสัญญานี้ แล้วคุณได้เข้าร่วมรับพิธีมหาสนิทกี่ครั้ง? คุณคงเคยได้ยินคำของพระเยซูในลูกา 22:20 หลายครั้งว่า “ถ้ายี่นี้ที่เทออกเพื่อท่านทั้งหลายเป็นพันธสัญญาใหม่ โดยโลหิตของเรา” (ได้กล่าวซ้ำในมัทธิวและมาระโก, เปรียบเทียบ 1 โครินธ์ 11:25) คุณเคยทำพันธสัญญากับพระยาห์เวห์พระเจ้าใหม่? ถ้าคุณไม่เคยแล้วพิธีมหาสนิทจะมีความหมายต่อคุณอย่างไร? พระโลหิตของพระเยซูได้หลั่งออกเพื่อคุณกับผมจะเป็นส่วนหนึ่งของพันธสัญญาของพระเจ้ากับประชากรของพระองค์ คืออิสราเอลของพระเจ้า ถ้าคุณไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของพันธสัญญานี้ แล้วคุณกำลังทำอะไรในพิธีมหาสนิทนี้?

ตลอดชีวิตคริสเตียนของผม ผมไม่เข้าใจความหมายของพันธสัญญา เพราะคริสตจักรคริสเตียนตะวันตกไม่ได้พูดถึงเรื่องของชาวียิวอย่างเช่น พันธสัญญา นำแปลกใจมากที่สุดที่ “พระคัมภีร์เดิม” และ “พระคัมภีร์ใหม่” ควรจะหมายถึง “พันธสัญญาเดิม” และ “พันธสัญญาใหม่”²² คำภาษาอังกฤษที่แปลว่า “พระคัมภีร์” หรือ “Testament” นั้นออกจะคลุมเครือแต่มันควรจะหมายถึง “พันธสัญญา” แนวคิดเกี่ยวกับพันธสัญญานี้จะเห็นได้ชัดยิ่งขึ้นในการแปลของภาษาจีนว่า “พันธสัญญาเดิม” และ “พันธสัญญาใหม่”²³

พี่น้องทั้งหลาย คุณเห็นหรือไม่ว่าเราได้หลงทางไปมากแค่ไหน? เรากำลังพูดถึงเรื่องของความรอด ถ้าคุณไม่ได้อยู่ในพันธสัญญา คุณก็ไม่ได้รอดและไม่ได้รับมรดกพระสัญญาแห่งชีวิตที่เปาโลพูดถึงใน 2 ทิโมธี 1:1²⁴

ผมหวังว่าคุณจะเข้าใจว่าพันธสัญญาในคำสอนของพระคัมภีร์ใหม่คืออะไร เพราะมันไม่ใช่เรื่องของคำสอนแต่เป็นเรื่องของชีวิตและความตาย สิ่งนี้เผาไหม้อยู่ในใจของผม ตอนนี้คุณก็เห็นว่าผมไม่มีเสียงแล้ว แต่ผมเต็มใจให้เสียงหายไปเลย หรือสูญเสียชีวิตของผมเพื่อความรอดของพวกคุณ

ในพระคัมภีร์ใหม่นั้น ความรอดจะผูกอยู่กับการเป็นอิสราเอลที่แท้จริงของเรา กับการเข้าสู่หนัดในใจของเราโดยพระวิญญาณของพระเจ้า (พระวิญญาณบริสุทธิ์) และในการที่เราถูกรวมอยู่ในพันธสัญญาใหม่โดยพระโลหิตของพระเยซูผู้เป็นลูกแกะเมฆโปดกของพระยาห์เวห์ พี่น้องทั้งหลาย นี่คือนสิ่งที่พระเยซูได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อจุดประสงค์นี้ ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงหยิบถ้วยแห่งพันธสัญญาใหม่ คุณไม่ได้อยู่ในพันธสัญญาใหม่ถ้าคุณยังไม่ได้ทำพันธสัญญากับพระเจ้า ขององค์ผู้เป็นเจ้าของไพร่ตมตาดต่อประชากรของพระองค์ด้วย

เป็นคริสตจักรเอเชียอย่างแท้จริง

เป็นสิ่งสำคัญที่จะค้นดูพระคัมภีร์ เพราะเราจะพบความจริงในนั้น เราต้องหลุดพ้นจากความคิดที่ฝังแน่นอยู่ในคริสเตียนตะวันตกด้วยภูมิหลังที่ยังรากลึกกับความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ ซึ่งพวกเขาเองไม่เคยหลุดพ้นมาได้อย่างสมบูรณ์ เช่นเดียวกับความรู้สึกต่อต้านชาวยิวที่พวกเขาเองก็ไม่ได้หลุดพ้นอย่างสมบูรณ์

²² “Old Testament” และ “New Testament”; “Old Covenant” และ “New Covenant”

²³ 旧约 (พันธสัญญาเดิม) และ 新约 (พันธสัญญาใหม่)

²⁴ 2 ทิโมธี 1:1 “จากเปาโล ผู้เป็นอัครทูตของพระเยซูคริสต์ตามพระทัยของพระเจ้า เพื่อพระสัญญาแห่งชีวิตที่มีในพระเยซูคริสต์”

ผมเห็นความจำเป็นมากขึ้นที่จะสร้างคริสตจักรเอเชียอย่างแท้จริงซึ่งมีรากฐานมาจากเอเชีย นั่นอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ต้องคือผู้เป็นเจ้าของอนุญาตให้ผมเห็นความจริงเหล่านี้ แม้ผมจะได้รับการศึกษาในประเทศตะวันตก แต่ผมก็มีความเป็นจีนอยู่ลึกๆ ในจิตสำนึกของผม ในประเทศจีนโบราณเราจะกล่าวถึงพระเจ้าว่า “พระเจ้า” และ “เจ้าแห่งท้องฟ้า”²⁵ ในปักกิ่งเรามี “วิหารแห่งสวรรค์”²⁶ ซึ่งไม่มีรูปปั้นหรือรูปเหมือนใด ๆ มีแต่คำจารึกเกี่ยวกับ “พระเจ้า” ประเทศจีนมีขนบธรรมเนียมที่ยาวนานในการเคารพนับถือพระจักรพรรดิในสวรรค์และจักรพรรดิบนโลก ผู้ที่ถวายสักการะพระจักรพรรดิเบื้องบน ผมสังเกตเห็นสิ่งนี้เมื่อครั้งสมัยเยาว์วัยที่รับการศึกษาในประเทศจีน

พวกเราที่อยู่ในประเทศจีนไม่เคยเป็นปรปักษ์ต่อชาวยิว และพวกเขาก็ไม่เคยเป็นปัญหาสำหรับเราเลย ผมขอพูดตามตรงว่านี่ไม่ได้หมายความว่าผมจะชอบชาวยิวเป็นพิเศษ หรือชอบชาวยิวจริงๆ ทั้งนี้เป็นเพราะ ผมมีประสบการณ์ไม่ดีสองสามครั้งกับพวกเขาที่เชียงใหม่ แต่ผมก็จะไม่ยอมให้สิ่งนั้นมาครอบงำความคิดของผม

ตั้งแต่แรกเริ่ม ผมค่อนข้างจะเป็นอิสระจากแนวคิดเหล่านี้ของคริสเตียนตะวันตก ในฐานะของคริสตจักร เราต้องรักษาคุณสมบัติความเป็นจีนของเราไว้ ประเทศจีนควรถูกพูดถึงความเป็นสังคมนิยมที่เป็นแบบของจีนเอง บางทีสิ่งที่เราต้องมีก็คือคริสตจักรที่มีความเป็นจีน ทำไมเราจึงควรทิ้งสิ่งดีในวัฒนธรรมของเราไป? ผมไม่ได้หมายถึงความเป็นชาตินิยมเลย แต่ว่ามีบางสิ่งที่ดีในวัฒนธรรมของเราที่เราต้องรักษาไว้ ผมปลื้มปิติกับพื้นหลังการศึกษาของจีนและความเป็นจีนของผม เพราะได้ช่วยผมในที่สุด หลังจากต่อสู้มานานเพื่อจะเห็นข้อผิดพลาดในคริสตจักรตะวันตก

ผมตั้งใจที่จะบอกว่าคริสตจักรของเรา ดีสไซเบิ้ลส์เชิร์ช²⁷ ไม่เคยถูกองค์กรคริสเตียนตะวันตกมาควบคุม เราไม่เคยพึ่งพาเงินทองขององค์กรตะวันตก ไม่ว่าจะในด้านการเงินหรือในการนำ หรือในการประกาศพระกิตติคุณ คริสตจักรของเรามีหลายเชื้อชาติมาตลอด โดยมีผู้คนจากที่ต่างๆ เช่น จีน แคนาดา อินเดีย ออสเตรเลีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และที่อื่น ๆ และก็ไม่เคยอยู่ภายใต้การควบคุมของคริสตจักรหรือองค์กรตะวันตกใดๆ เราไม่ได้มีความเป็นปรปักษ์กับคริสตจักรตะวันตกแต่อย่างใด มีคนดี ๆ ในคริสตจักรตะวันตก แต่พวกเขาก็เหมือนกับตัวของผมที่ถูกนำไปในทิศทางที่ผิด ไม่รู้ว่ากี่ชั่วอายุคนมาแล้ว มีคนดี ๆ จำนวนมากได้เดินทางมาประเทศจีนเพื่อเป็นมิชชันนารี และบางคนก็ได้สละชีวิตของพวกเขา (น่าเสียดายที่บางคนก็ไม่ดีที่เราารู้ ๆ อยู่)

เรารักษาความเป็นมิตรกับทุกคนที่แสวงหาความจริง แต่คริสตจักรของเราในฮ่องกงและในจีนจะต้องคงความเป็นคริสตจักรแบบจีนอย่างแท้จริง ผมหวังว่าคนจีนทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ในฮ่องกงหรือ

²⁵ 上帝 และ 天神 (Shàngdì และ Tiānshén)

²⁶ 天坛 (Tiāntán, Temple of Heaven) วัดหลวงที่ฮ่องเต้ไปเคารพฟ้าดินทุกปี

²⁷ Disciples Church

ในจีนจะมีใจชอบพระองค์ที่เป็นชาวจีน ผมคิดว่าผมได้เห็นข้อผิดพลาดในระดับที่เยอะมากในคำสอนของคริสตจักรตะวันตกเกี่ยวกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพและความรอด ก็เพราะภูมิลักษณ์หลังความเป็นจีนของผม ผมชอบพระองค์พระเจ้าที่ความเป็นจีนนี้ให้ผลดี

ให้เราเรียนรู้ที่จะรักชาวจีนเหมือนที่เปาโลรักชาวยิวที่เป็นคนร่วมชาติของเขาเอง และนำผู้คนเหล่านั้นมามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียวเพื่อพวกเขาจะได้ชีวิต ผมคิดว่าประเทศจีนจะก้าวไปข้างหน้าอย่างน่าอัศจรรย์เพราะภูมิลักษณ์ที่นับถือพระเจ้าองค์เดียว ผมทราบดีว่ามีเจ้าและผีและสิ่งแบบนี้²⁸มากมายในจีนอย่างแน่นอน แต่ผมกำลังพูดถึงสิ่งหลัก ๆ ที่สืบทอดกันมา

ผมจะขอจบด้วยข้อพระคัมภีร์จากพระคำของพระเจ้า “แต่พวกท่านเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือก เป็นปุโรหิตหลวง เป็นชนชาติบริสุทธิ์ เป็นประชากรของพระเจ้า เพื่อท่านจะได้กล่าวสรรเสริญพระองค์ผู้ทรงเรียกท่านออกมาจากความมืดเข้าสู่ความสว่างอันอัศจรรย์ของพระองค์” (1 เปโตร 2:9 ฉบับ NIV)

เปโตรกล่าวว่าเราเป็นประชากรที่ทรงเลือก เป็นปุโรหิตหลวง เป็นชนชาติบริสุทธิ์ เป็นประชากรอันเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า เขากำลังอ้างจากอพยพ 19:5-6²⁹ ซึ่งเกี่ยวข้องกับชาวยิว แต่ตอนนี้เขากำลังนำมาใช้กับคนต่างชาติโดยเฉพาะที่ได้ทำหุ่นหัวใจ เวลานี้พวกเขาก็ถูกรวมอยู่ในพันธสัญญาใหม่ที่นำอัศจรรย์กับพระยาห์เวห์ด้วย

ผมไม่ทราบว่าเมื่อไรผมจะมีโอกาสได้พูดกับพวกคุณอีก อาจอีกไม่นานหรืออาจจะไม่มีโอกาสอีกเลยก็ไม่อาจทราบได้ ผมพูดเหมือนอัครทูตเปาโลได้ว่า ผมได้ต่อสู้จนสุดกำลังและวิ่งแข่งมาถึงเส้นชัยที่มงกุฎแห่งความชอบธรรมรออยู่ แต่อนาคตของเรานั้นอยู่ในพระหัตถ์ขององค์ผู้เป็นเจ้าของ ไม่นานก่อนที่หนังสือความเชื่อพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวเล่มนี้จะเสร็จ วันหนึ่งผมลุกขึ้นยืนและพบว่าแทบจะยืนไม่ไหวเพราะสะโพกของผมได้รับผลกระทบอย่างหนักจากการนั่งทำงานหน้าคอมพิวเตอร์เป็นเวลานาน คุณคงเห็นได้ที่ผมเดินอย่างลำบาก แต่ผมขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิทธิพิเศษที่ได้รับใช้พระองค์ในทางนี้ นี่อาจบ่งบอกด้วยว่าการวิ่งแข่งของผมเสร็จสิ้นลงแล้ว ผมอธิษฐานขอพระพรจากพระเจ้าให้กับคุณแต่ละคน ผมขอบคุณที่มีโอกาสได้พบพวกคุณอีกครั้ง

²⁸ 鬼神之类 (พวกผีพวกเจ้า)

²⁹ อพยพ 19:5-6 “ฉะนั้น ถ้าพวกเจ้าฟังเสียงเราจริงๆ และรักษาพันธสัญญาของเราไว้ พวกเจ้าจะเป็นของล้ำค่าของเราที่เราเลือกสรรจากท่ามกลางชนชาติทั้งปวง เพราะแผ่นดินทั้งสิ้นเป็นของเรา พวกเจ้าจะเป็นอาณาจักรปุโรหิต และเป็นชนชาติบริสุทธิ์สำหรับเรา นี่เป็นถ้อยคำที่เจ้าต้องบอกกับคนอิสราเอล” (ฉบับมาตรฐาน 2011)